أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da yönetmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!"

Araf Suresi: 54

Hüccet Yayınları: 1

2. Baskı

Kitabın Adı: Yaratan Allah Yöneten Kim?

Kitabın Yazarı: Mahmud Ebû Muâz

Kapak Tasarım: Ebû Yahya

Yayına Hazırlık: Hüccet Yayınları

ISBN: 978-605-67510-2-8

Sertifika No: 35485

Matbaa: Ravza Yayıncılık ve Matbaacılık

Kale iş Merkezi No: 51-52 Davutpaşa/İstanbul

Tel: 0212 481 94 11

Hüccet Yayınları İletişim

Adres: Güneşli Mah. 1258 sk. No:1/1

Bağcılar/İSTANBUL

İnstagram: huccetyayinlari

Facebook.com/huccetyayinlari

Tel: (0212) 657 04 82

WhatSapp: 0546 722 62 78

YARATAN ALLAH
YÖNETEN KİM
?

İçindekiler

İlk Söz.....7

Mukaddime.....9

Yaratıcı Olarak Allah.....13

Yönetici Olarak Allah.....23

Neden Yönetici Olarak Allah?.....29

Yaratmak Yönetmeyi de Gerektirir.....30

İnsanlar İçin Neyin İyi Neyin Kötü

Olacağını Yalnızca Allah Bilir.....33

Önemli Bir Not.....41

Yönetmek de Yaratmak Gibi

Bir İlâhlık Makamıdır.....42

Mekke Müşriklerinin Allah İnançları.....47

Tüm Peygamberlerin Ortak Daveti.....53

İlâhlık İddia Eden Birinci Grup.....54

Mekke'nin Parlementosu Dar'un Nedve.....56

Önemli Bir Not.....64

İlâhlık İddia Edenlere İtaat Eden İkinci Grup.....65

Önemli Bir Not.....75

Günümüz Parlementosu.....76

Günümüz Tağutlarının Kanunlarına İtaat Etmek.....87
Önemli Bir Not.....90
Tağutu Reddet Allah'a İman Et.....98
Son Söz.....106

İLK SÖZ

Hamd ve övgü; âlemlerin Rabbi olan, yeri, göğü ve ikisi arasında bulunanları hiçbir yardımcıya ihtiyaç duymadan yaratan ve yardımcıdan da münezzeh olan, yarattıklarını yönetmeye tek hak sahibi olan, egemenliği kayıtsız ve şartsız elinde bulunduran Allah *Subhanehu ve Teala*'ya mahsustur. O'ndan bağışlanma ve yardım dileriz.

Salat ve selam; kendisinden sonra Nebi gelmeyecek olan, âlemlere rahmet olarak gönderilen, yolu izlenecek, davası güdülecek tek insan olan, Muhammed *Sallallahu aleyhi ve sellem*'e dir.

Peygamber *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in bizlere din diyerek anlatmadığı, kendisinin uygulamadığı ve sonradan çıkartılarak bu dine eklenmek istenen her şey bid'attir. Her bid'at bir sapıklık, her sapıklık ise ateştedir.

"Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin. Umulur ki bu şekilde sakınmış olursunuz"[1]

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir."[2]

---

[1] Bakara Suresi: 21
[2] Nisa Suresi: 1

"Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."[3]

[3] Ali-İmran Suresi: 102

MUKADDİME

Bugün yeryüzünde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını ve yaratıcılığını inkâr eden insan sayısı yok denecek kadar azdır. Fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığına ve yaratıcılığına inanan insanların çoğu da, O'nun hâkimiyetine ve yöneticilik vasfına inanmamaktadırlar. İnsanların Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hâkimiyet vasfına inanmamaları, bunu ağızları ile telaffuz etmeleri ile değil, hayatlarının hiçbir alanına Allah *Subhanehu ve Teala*'nın âyetlerini karıştırmamaları ile açığa çıkmaktadır.

Bununla birlikte giyim kuşam, yeme içme, evlilik, çocuk eğitimi, ticaret, ahlak kuralları, miras hukuku, haklı veya haksız gibi kişinin hayatında ihtiyaç duyacağı tüm hükümler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanlar için belirlediği hükümler ile değil, devlet rejimleri veya âdetler, gelenek ve görenekler ile belirlenmektedir. İnsanların birçoğu ise Kur'an şeriati dışındaki herhangi bir rejimin müntesibi olmuş ve bu rejimlerin emir ve yasaklarına göre hayatlarını şekillendiriyor, onların yasak dediklerini yasak, serbest dediklerini ise serbest addediyorlar. Bu şekli ile maalesef insanların birçoğu Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratıcılığına inanmasına rağmen, O'nun yöneticilik vasfını kabullenmemiş oluyorlar. Kaldı ki günümüzde insanlar bunu açıkça ağızları ile de ifade etmekten çekinmiyor ve hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız insanlarda olduğunu; gerek yollara astık-

ları pankartlarda, gerekse de meclis yöneticilerinin yapmış oldukları konuşmalarında açıkça ifade ediyorlar.

Hâkimiyetin bu şekilde insanlarda görülmesinin neticesinde ise gerek bireysel, gerekse de toplumsal meselelerde insanlar: "Acaba bu konuda yaratıcımız olan Allah *Subhanehu ve Teala* kitabında ne demiş, göndermiş olduğu Peygamberi ne yapmış" dememektedirler. Hâlbuki Allah *Subhanehu ve Teala* göndermiş olduğu Peygamberine bir kitap indirerek, insanların kendi aralarındaki sorunlarını bu kitaba göre çözmelerini, yaşam standartlarını bu kitap ile belirlemelerini ve insanlara bu kitap ile hükmetmelerini emretmiştir.

"...Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah'a ve Resulüne götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir."[4]

"Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek Allah'a mahsustur. İşte, bu Allah, benim Rabbimdir. O'na dayandım ve O'na yönelirim." [5]

"Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma." [6]

Bireysel olarak insanlar Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabını anladıkları dilde de okuyup, onun âyetlerini hayat merkezine indirmedikleri için, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanlar üzerindeki hâkimiyetinden de bihaberdirler. Düşünebiliyor musunuz, insanların inandıkları bir Allah var,

---

[4] Nisa Suresi: 59
[5] Şura Suresi: 10
[6] Nisa Suresi: 105

fakat inandıkları Allah *Subhanehu ve Teala* bu insanların hayatlarına karışmıyor, insanlar bir iş yapmadan önce O'nun rızasını almayı akıllarının ucundan bile geçirmiyorlar. İşte bu da hâkimiyeti Allah *Subhanehu ve Teala*'da değil de, insanlarda görmenin bir sonucudur. Oysaki meseleye birde bu şekli ile bakıldığında, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın sadece yaratıcılığına inanmanın Müslümanlık için yeterli olmadığı kolayca görülecektir.

Meselenin toplumsal olan boyutunda ise, nasıl ki insanı yaratan Allah *Subhanehu ve Teala* ise, yarattığı insanların yaşamlarına yönelik kanun ve kuralları belirleyecek olan da yine yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. İnsanlara hükmetmek, yasaklar ve serbestler belirleyerek teşride bulunmak, mahkemelerdeki anlaşmazlıkları çözümlemek sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olan bir haktır. Bugün maalesef bu hakkı laik parlamenterler kendilerinde görmüş, egemenliği kayıtsız ve şartsız insanların eline vermişlerdir. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabında miras hukuku, had ve tâzir cezaları, faizin, kumarın, içkinin hükümleri ve insan hayatına dair tüm emir ve yasakların olmasına rağmen, günümüz demokratları bu hükümleri işlevsiz bırakarak insan hayatına dair farklı kanun ve hükümler belirleyip, insanları bunlarla yönetmektedirler.

Günümüzde yaratıcı olarak Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanan fakat yönetici olarak Allah *Subhanehu ve Teala*'yı, O'nun hükümlerini kabul etmeyen yöneticiler ve bu yöneticilere itaat ederek hayatlarını onların belirledikleri kanunlar ile şekillendiren insanlar mevcuttur. Peki, sizce Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratıcılığına inanmakla beraber O'nun hâkimi-

yet vasfı hayat dışına itilerek oluşturulan bir Allah inancı, kişinin Müslüman olabilmesi için yeterli midir?

Bu kitabımızda; nasıl ki yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala* ise, yarattıklarına hükmedecek olan yöneticinin de yine yalnızca O'nun olması gerektiğini anlattık. Müslüman olmak için insanların sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratıcılığına inanmalarının yeterli olmadığını ve yaratıcı olmanın yönetmeyi de gerekli kıldığını izah etmeye çalıştık. Kitabımıza; Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratma vasfını anlatarak başladık. Daha sonra O'nun *Subhanehu ve Teala* hükmetme vasfından bahsederek, bu iki vasfın ayrılmaz bir bütün olduğunu zihinlere yerleştirmeyi amaçladık. Bu önemli konuyu, müşrik olarak ölen insanların hâkimiyet noktasında işledikleri hatalar ile; günümüz insanlarının yanlışlıklarını kıyaslayarak açıklamaya çalıştık.

Bu kitabı sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın rızası için yazdık ve hâkimiyet noktasında Allah *Subhanehu ve Teala* ile mücadele içerisine giren tağutlara ve Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasının hükümlerine itaat ederek hayatlarını şekillendiren günümüz insanlarına, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dinini tekrar ulaştırmayı amaçladık.[7]

Yardım ve başarı âlemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala'dandır.

---

[7] Bu kitabımızda, Allah'ın sadece hâkimiyetine yönelik vasfından bahsettik. Bu bakımdan tevhidin şartlarını sadece bununla sınırlamak doğru olmaz. Yanlışlık bizden, doğrular ise ancak Allah'tandır.

YARATICI OLARAK ALLAH

Bu bölümde yaratıcımız olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu vasfından, yani yaratıcılık vasfından bahsedeceğiz. Rabbimiz olan Allah *Subhanehu ve Teala* kitabında insan yaratılışından, insanoğluna bahşetmiş olduğu onca nimetinden bahsederek onları bu yaratılanlar üzerinden tefekkür etmeye yönlendirmiştir.

Allah *Subhanehu ve Teala* insanlara yarattıklarından bahsederek, onları yerin ve göğün yaratılışı hakkında düşünmeye, bunların hiçbirinin boşuna yaratılmadığını tefekkür etmeye yönlendirmiş ve bu tefekkür doğrultusunda da insanı; Rabbini Tevhid edip hayatının her alanında O'nun emirleri doğrultusunda yaşayıp hayat sürmesine sevk etmiştir.

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

"Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve "Rabbimiz! Sen bunları boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler."[8]

Bu bakımdan bizim de Rabbimizi tanımamızın ve yaratmış oldukları üzerinden tefekkür ederek hayatımızı tekrar gözden geçirmemizin bizim için faydalı olacağını, aynı zamanda Rabbimizin yaratmış olduklarından ve bizlere

[8] Ali-İmran Suresi: 191

vermiş olduğu nimetlerden yola çıkarak, yöneticiliğinde, hükümranlığında tek hak sahibi olduğunu daha iyi anlamamız açısından iyi olacağını umuyoruz.

Her insanın görerek şahit olduğu, fakat bu şahitliğin insanı tevekküle sevk etmeyecek kadar basit görüldüğü bir gerçekte insanın yaratılışıdır. Hâlbuki bu hiçte basit bir şey değildir. Allah *Subhanehu ve Teala* insana değer vermiş ve onu diğer tüm yarattıklarından üstün tutmuştur.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِن طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

"Rabbin meleklere: 'Ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onu yapıp ruhumdan ona üflediğim zaman ona secdeye kapanın' demişti." [9]

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ

"Allah: Ey İblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni meneden nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin? dedi."[10]

Ayetlerde de görüldüğü üzere Allah *Subhanehu ve Teala* insanı diğer yarattıklarından üstün tutmuştur. İnsan dışında hiçbir varlığın yaratılışı hakkında Allah *Subhanehu ve Teala*'nın iki eli ile yarattığı, ruhundan üflediği ve melekleri kendisine secde ettirdiği Kur'ân ve Sünnette bahsedilmemiştir. Sadece böyle bir durumun varlığı dâhi insana verilen nimetin ve değerin ne derece büyük olduğunu anlatacak tarzdadır.

---

[9] Sad Suresi: 71, 72
[10] Sad Suresi: 75

أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ أَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

"Akıttığınız meniyi gördünüz mü? Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?"[11]

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

"Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik."[12]

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

"Sonra nutfeyi alaka (aşılanmış yumurta) yaptık. Peşinden, alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratışla insan haline getirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir."[13]

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

"Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık."[14]

Allah *Subhanehu ve Teala* bir damla suya dikkatleri çekmektedir. İşte bu bir damla su anne rahminde belli aşamalardan geçerek ileride gözlere, kulaklara, ellere, ayaklara, milyonlarca hücreye ve organlara sahip olacaktır. Bu bir damla su ileride yemek yiyecek, dünya nimetlerini görecek, sesleri işitecek, gülecek, konuşacak, koşacak ve dünyanın nimetlerinden istifade edecektir...

---

[11] Vakıa Suresi: 58, 59
[12] Mü'minun Suresi: 13
[13] Mü'minun Suresi: 14
[14] Tin Suresi: 4

Allah *Subhanehu ve Teala* insanı hiçbir gücün, kuvvetin ve teknolojinin bir araya gelerek ortaya çıkaramayacağı bir sanat ile en güzel bir biçimde yaratmıştır. İnsan yaratılışındaki bu mucizevi vakıa, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın gücünü, kuvvetini ve kudretini gözler önüne sermektedir.

Peki, Allah *Subhanehu ve Teala* insanı ağzında dişleri olmayan, gözleri henüz daha görmeyen, acıktığında açlığını dile getiremeyen bir varlık olarak yarattıktan sonra onu bu durumu ile baş başa mı bırakmıştır? Tabi ki hayır! Allah *Subhanehu ve Teala* annenin kalbine yavrusu için bir şefkat duygusu yerleştirmiş ve ağzında yemek yiyebilmesi için dişleri olmayan kulunun, karnını doyurabilmesi içinde anneye tam iki yıl boyunca süt vermiştir. Bu sütü anneye vermek ile kalmamış, yeni doğan bir bebeğe herhangi bir şeyin öğretilmesi mümkün dâhi olamazken, ona anneden nasıl süt emmesi gerektiğini öğretmiştir. Öyle ki bebek, annesinden doğduğu anda uzman bir şekilde süt emmeye başlamakta!

İnsan yaratılışı ve insanın gelişimi ile ilgili yazmaya kalksak elbette buna sahifeler yeterli gelmeyecektir. Biz burada sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanı nasıl yarattığını, yaratılış aşamasında insanın hangi evrelerden geçtiğini ve bu olayın ne kadar büyük bir olay olduğunu hatırlatmak istedik.

Aynı zamanda Allah *Subhanehu ve Teala* sadece insanı yaratmak ile kalmamış, yaratmış olduğu insanların hayatlarını idâme ettirebilmeleri adına ihtiyaçları olan ne varsa onları da fazlası ile yaratarak, bunların tamamını insanın istifadesine sunmuştur.

Güneşin yaratılması sonucunda insanlar yeryüzünde çalışır, gezer ve nimetlerden faydalanırlar. Gecenin var olması ile insanlar dinlenir ve gece insanlar için adeta bir örtü olur. Gökyüzündeki yıldızlar ile insanlar tarihlerini, saatlerini, yol bulmak için yönlerini tespit ederler. Bulutlardan boşalan su sayesinde insanlar hem bu sudan içer, hem hayvanlarına içirir hem de bu su ile ekinler, meyveler, sebzeler gelişir. Yeryüzündeki denizlerin üzerinde gemileri ile seyahat ederler ve deniz ürünü olan yiyeceklerden istifade ederler. Hakeza insanlar, kara hayvanlarının etlerinden, sütlerinden, derilerinden yararlanır, kimisini de yük taşımak için kullanırlar.

Kısacası insanoğlu Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmış olduğu bu nimetleri saymak ile asla bitiremez. İnsanın biraz kendisini düşünmeye sevk etmesiyle, bu yaratılanların tamamının sadece kendisi ve diğer insanlar için yaratıldığının farkına varacaktır.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللّهُ مِنَ السَّمَاء مِن مَّاء فَأَحْيَا بِهِ الأرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخِّرِ بَيْنَ السَّمَاء وَالأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

"Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar sağlayacak şeylerle denizde seyreden gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirip kendisiyle ölmüş toprağı dirilttiği yağmurda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve gökle yer arasındaki emre amade

bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için deliller vardır."[15]

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

"O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da O'nun emri ile sizin hizmetinize verilmiştir. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir millet için ibretler vardır."[16]

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

"Allah, içinde rahat edesiniz diye geceyi ve (her şeyi) gösterici (aydınlık) olarak da gündüzü yaratandır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı sonsuz iyilik sahibidir, fakat insanların çoğu şükretmezler."[17]

وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنْ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

"Ölü toprak kendileri için bir âyettir. Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık. Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı?"[18]

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاء لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ يُنبِتُ لَكُم بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

---

[15] Bakara Suresi: 164
[16] Nahl Suresi: 12
[17] Mü'min Suresi: 61
[18] Yasin Suresi: 33, 35

"O, gökten sizin için su indirendir. İçilecek su ondandır. Hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de onunla meydana gelir. Allah o su ile size; ekin, zeytin, hurma ağaçları, üzümler ve her türlü meyvelerden bitirir. Elbette bunda düşünen bir kavim için bir ibret vardır."[19]

Bu aktarmış olduğumuz âyetler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanoğlu için yaratmış olduğu nimetlerin sadece çok küçük bir bölümünü anlatan âyetlerdir. Kur'ân'ı Kerim'in daha birçok yerinde bu tür âyetlere rastlamak mümkündür. Kaldı ki biz insanlar, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bizler için yaratmış olduklarını saymaya kalksak bunu asla başaramayız. Çünkü Rabbimiz olan Allah *Subhanehu ve Teala* her an yeni bir yaratma içerisindedir.

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

"Göklerde ve yerde bulunan herkes O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir."[20]

وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّواْ نِعْمَتَ اللّهِ لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ الإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

"O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür!"[21]

Peki, şimdi kısaca bu anlattıklarımızı şöyle bir gözden geçirerek düşünelim!

Yaratıcımız olan Allah *Subhanehu ve Teala* biz insanoğlunu diğer yarattıklarından üstün tuttu ve bizi bir damla sudan

---

[19] Nahl Suresi: 10, 11
[20] Rahman Suresi: 29
[21] İbrahim Suresi: 34

yaratarak mucizevi bir şekilde dünya hayatına dâhil etti. Bedenimizdeki her organın bir görevi ve ihtiyaçlarımızı karşılayacak bir konumu vardır. Anne ve babamız aracılığı ile bizim yetişkinlik çağına erişmemize imkân sağladı. Bizlere rızık temin edebilmek için çalışma imkânı verdi. Bizi dünyanın tüm nimetlerinden faydalandırdı. Dünya hayatı içerisinde bizim yaşamımız adına ihtiyaç duyacağımız her şeyi bizim hizmetimize sundu. Ve bunları da hiçbir yardımcıya ihtiyaç duymadan Kendi gücü ve kudreti ile vâr etti.

O halde kâinatı ve içerisinde bulunanların tümünü yaratan Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasının, yaratılanlar üzerinde söz sahibi olma yetkisi olabilir mi? İnsanların yaşamlarına yönelik emir ve yasakları belirleyecek olanın yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala* olması gerekmez mi? Yaratmış olduğu kullarının yönetimi ve idaresi noktasında, hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olması gerekmez mi?

Tabi ki cevabımız "Evet" olacak.

İnsan, sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanı ve insan için yarattıklarını düşünmesiyle bile böyle bir sonuca varacaktır. Fakat bugün maalesef durumun aslı, verdiğimiz bu cevap gibi değil. İnsanlar Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hâkimiyetini kanunlarına karıştırmıyor ve sanki Allah *Subhanehu ve Teala* insanların yönetimi noktasında kendilerini serbest bırakmış gibi kanunlarını kendileri belirliyorlar. Parlementolarında herhangi bir konuda yasak veya serbest diye kanun yapacaklarında, bunu kendilerini yaratan Allah *Subhanehu ve Teala*'ya sorma ihtiyacı hissetmiyor, O'nun kitabına göre ha-

reket etme gereği duymuyorlar. Çıkaracakları yeni kanunu "Kabul edenler, kabul etmeyenler" gibi kendi aralarında oylamaya sunuyorlar, fakat bu kanun hakkında âlemlerin Rabbi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın onayını sormuyorlar. Gerek toplum ve gerekse de meclis yöneticileri kanun yapmayı, insanlara hükmetmeyi sanki insan iradesine ait bir özellik olarak değerlendiriyor ve bu noktada Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendilerini serbest bıraktıklarını zannediyorlar.

Hâlbuki Allah *Subhanehu ve Teala* insanı mükemmel bir şekilde yaratmış ve insan dışındaki tüm yarattıklarını ise sadece insana hizmet etmeleri için vâr etmişken, insanı bu konuda başıboş mu bırakacaktır? Yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala* insanı yarattıktan sonra onu başıboş bırakarak, nefsinin istediği biçimde yaşamasına veya insanların kendi iradelerine bağlı olarak insanları yönetmelerine izin mi verecektir?

أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى

"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır!"[22]

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

"Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?"[23]

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاء وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

---

[22] Kıyamet Suresi: 36
[23] Mü'minun Suresi: 115

"Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Vay o inkâr edenlerin ateşteki haline!"[24]

Düşünün ki siz bir eve sahipsiniz. Evinizin bireyleri arasından olmayan tanımadığınız bir kişi, bir gün gelip kapınızı çalıyor. Kapıyı açtığınızda bu adam size kendi evinizde nasıl hareket etmenizin gerektiğine dair birtakım şartlar söylüyor. "Elektriği şu kadar tüketeceksiniz, suyu şu kadar harcayacaksınız, eve şu saatte girip şu saatte çıkacaksınız" diye. Sizin kapınıza gelen ve size ait olan eviniz adına bu tür şartları size sunan kişiye vereceğiniz cevap nedir? Tabi ki; "Sende kimsin be adam! Bu ev bana ait. Bu evde nasıl yaşanması gerektiğine, neyin tüketilip neyin tüketilmeyeceğine karar verecek olan benim..." cevabı olacaktır.

Peki, şimdi size bir soru!

İnsanı bir damla sudan yaratan, ona görme, duyma, tat alma, hissetme duyusu veren; insanı ekinlerle, sebzelerle, meyvelerle rızıklandıran, yeri ve göğü hiçbir yardımcıya ihtiyaç duymadan yaratan, saymak ile bitiremeyeceğimiz onca nimeti insana ve insanın hizmetine sunan, kısacası bu saydıklarımıza ve sayamadıklarımıza tek Mâlik olan yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala* iken, O'nun belirlemiş olduğu kanunların dışındaki farklı kanunlar ve nizamlar ile Kendi kullarının yönetilmesine izin verir mi? O'na ait olan bu arzda O'nun nimetlerinden faydalanırken, O'nun verdiği oksijeni solurken; O'na danışmadan, O'na sormadan, O'nun emirleri dışında bir hayat yaşamamıza izin verir mi?

---

[24] Sad Suresi: 27

Biz daha yüz metrekarelik evimizin nizamına, yönetimine, o eve sahip olmayan bir başka adamı karıştırmazken, Allah *Subhanehu ve Teala* bu koca evrenin yönetimine, nizamına bir başkasının veya başkalarının kanun ve nizamlarını karıştırmasına izin verir mi? Biz, yaratılışlarında hiçbir katkımız olmayan çocuğumuzun veya himayemiz altında olan birinin bizden habersiz iş yaparak, bizim sınırlarımızın dışına çıkmasına izin vermezken, Allah *Subhanehu ve Teala* bizim, Kendisinin rızasını almadan iş yapmamıza ve O'nun belirlediği sınırların dışına çıkmamıza izin verir mi?

Elbette vermez...

Bundan dolayı da Allah *Subhanehu ve Teala* insanların bireysel veya toplumsal olarak hayatlarını ilgilendiren tüm kanun ve emirlerini, indirmiş olduğu kitap da bildirmiştir. Bir insanın ne yiyip ne içeceğini, nasıl giyineceğini, nasıl bir aile ortamı kuracağını, nasıl ticaret yapacağını, devlet yönetirken nasıl yönetmesi gerektiğini, suç işleyen kişilere nasıl ceza verileceğini belirlemiştir. İnsana düşen ise O'nun belirlediği bu kanunlara ve göndermiş olduğu Peygamberine uyarak itaat etmektir.

YÖNETİCİ OLARAK ALLAH

Allah *Subhanehu ve Teala* insanı yaratmış, kâinatı ve içinde bulunanları da insanların istifadesine sunarak, insanların yalnızca kendisine kulluk etmelerini ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarını irade etmiştir. Allah *Subhanehu ve Teala* bu mesajını ise göndermiş olduğu Peygamberleri ve onlara

indirmiş olduğu sâhifeler ve kitapları ile insanlara ulaştırmıştır.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"Ben cinleri ve insanları, yalnızca bana kulluk etmeleri için yarattım."[25]

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

"Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamberlere; "Şüphesiz, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse bana ibadet edin" diye vahyetmişizdir."[26]

Ve Allah *Subhanehu ve Teala* kıyametten önceki son ümmet olan bizlere ise, son Peygamber olan Muhammed *Sallallahu aleyhi ve sellem*'i ve sorumlu tutulacağımız kitap olan Kur'ân-ı Kerimi göndermiştir. Sorumlu tutulacağımız dedim, çünkü Allah *Subhanehu ve Teala* bu ümmetin insanlarını, kendisinden sorumlu tutmuş olduğu Kur'ân-ı Kerim'den hesaba çekecektir.

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

"Muhakkak ki Kur'ân, sana ve kavmine bir öğüttür. İleride ondan sorumlu tutulacaksınız."[27]

Kimimiz lise, kimimiz üniversite okuruz. Kimimiz ehliyet kursuna gider, kimimiz ise memurluk sınavlarına çalışırız. Kişi sorumlu tutulduğu bu çeşitli dallarda ise sonunda gireceği sınav için gecesini gündüzüne katarak çalışır. Ve tâ ki bu sınavların sonucunda elde edeceği rahat bir geçimlik için.

---

[25] Zariyat Suresi: 56
[26] Enbiya Suresi: 25
[27] Zuhruf Suresi: 44

Dünyamızı düşünen bizler burada rahat edebilmek için elimizden gelen çabayı gösterirken, maalesef asıl sorumlu tutulacağımız kitap olan Kur'ân-ı Kerim'i ve sonunda ise ebediyen cennet veya cehennemi hak edeceğimiz hayat olan âhiretimizi unutmuşuz! Bugün her evin vitrininde ve duvarında asılı olan (!) Kur'ân-ı Kerim'in sayfalarını dâhi belki birçoğumuz çevirmiş değiliz. Çevirenlerimiz ise genelde bunu ya ölülere okumuş ya da okurken okuduğu şeyin ne anlama geldiğini bilmeden okumuştur. Fakat herkesin o şiddetli gün olan, hiç kimsenin kimseye faydasının olamayacağı, annenin bile evladından kaçacağı âhiret gününde, hepimiz bu kitabın içerisindeki âyetlerden yaşantı noktasında hesaba çekileceğiz.

Evet, yaşantı noktasında...

Allah *Subhanehu ve Teala* kâinatı ve içerisindekileri insan için yaratmış ve insanların yaşamlarına dair kanun ve kuralları belirleyerek onların nasıl yaşamalarının gerektiğini Kur'ân-ı Kerim'de bildirmiştir. Bu kanun ve kurallar gerek bireysel olan; yeme içme, edep, giyim kuşam, gerekse toplumsal olan; evlilik, aile, çocuk yetiştirme, ticari ilişkiler, insan hakları, akraba ilişkileri, miras hukuku ve aynı zamanda devlet yönetimi olan mahkeme kuralları, suçlulara uygulanacak olan cezalar, Yahudi ve Hıristiyanlar ile olması gereken ilişkiler, insanlara kanun olarak tatbik edilecek yasalardan oluşmaktadır.

Evet, bizim incelemediğimiz, aynı zamanda içerisinde sadece namaz, oruç, zekât gibi birtakım ibadetlerin olduğunu zannettiğimiz Kur'ân-ı Kerim'de, aslında insanın bi-

reysel ve toplumsal yaşamına dair olan tüm kanun ve kurallar eksiksiz olarak mevcuttur.

...مَّا فَرَّطْنَا فِي الكِتَابِ مِن شَيْءٍ...

"...Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık..."[28]

الَر كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

"Elif. Lâm. Ra. (Bu Kur'ân), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip ve övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır."[29]

Devlet yönetimine, mahkeme kurallarına, suçluların cezalarının tatbikine ve bu kitabın insanlara kendisiyle hükmedileceğine dair olan birtakım ilgili âyetler şunlardır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالأُنثَى بِالأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاء إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın (öldürülür). Ancak her kimin cezası, kardeşi (öldürülenin velisi) tarafından bağışlanırsa artık (taraflar) hakkaniyete uymalı ve (öldüren) ona (gereken diyeti) güzellikle ödemelidir. Bu söylenenler, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Her kim bundan sonra haddi aşarsa muhakkak onun için elem verici bir azap vardır."[30]

---

[28] En'am Suresi: 38
[29] İbrahim Suresi: 1
[30] Bakara Suresi: 178

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَالزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

"Bu, bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir suredir. Düşünüp öğüt almanız için onda apaçık âyetler indirdik. Zina eden (bekar) kadın ve zina eden (bekar) erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun."[31]

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُواْ أَيْدِيَهُمَا جَزَاء بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللّهِ وَاللّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."[32]

يُوصِيكُمُ اللّهُ فِي أَوْلاَدِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَاء فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلأُمِّهِ السُّدُسُ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَآؤُكُمْ وَأَبناؤُكُمْ لاَ تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعاً فَرِيضَةً مِّنَ اللّهِ إِنَّ اللّهَ كَانَ عَلِيما حَكِيمًا

"Allah size çocuklarınız hakkında erkeğe, kadının payının iki misli (miras vermenizi) emreder. (Çocuklar) ikiden fazla kadın iseler, ölünün bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer yalnız bir kadınsa yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, ana-babasından her birinin mirastan altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da ana-

---

[31] Nur Suresi: 1, 2

[32] Maide Suresi: 38

babası ona vâris olmuş ise, anasına üçte bir (düşer). Eğer ölenin kardeşleri varsa, anasına altıda bir (düşer. Bütün bu paylar ölenin) yapacağı vasiyetten ve borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin size, fayda bakımından daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar Allah tarafından konmuş farzlardır (paylardır). Şüphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir."[33]

Bu hükümler devlet yönetiminde insanlara tatbik edilecek olan hüküm ve kanunları içeren, mahkemelerde suçlulara ceza olarak uygulanacak olan bir kısım âyetlerdir. İnsanlara düşen ise kendilerini yaratan ve kâinatı insanın hizmetine veren Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu hükümlerine uymak ve O'nun hükümlerini tatbik etmektir. Bu noktada Allah *Subhanehu ve Teala* Peygamberine dâhi hak tanımamış ve bir Peygamber olmasına rağmen Muhammed *Sallalahu aleyhi ve sellem*'in bile, Allah'ın indirdiği Kur'ân'dan başkası ile hükmetmesini yasaklamıştır. Bu yasaklama, hükmetmenin sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olduğunu ortaya çıkaran bir yasaklamadır. Bu bakımdan Allah *Subhanehu ve Teala* Peygamberine, Kur'ân'ın tüm hükümlerini uygulamasını, aksine bir kısım hükümleri Kur'ân'dan, bir kısmını ise nefsinden uygulamasını dâhi yasaklamıştır. Bu da gösteriyor ki bu makam bir beşere asla tahsis edilemeyecek bir makamdır.

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللهُ وَلاَ تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا

"Biz sana Kitabı (Kur'ân'ı) hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana öğrettikleri ile hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma."[34]

---

33 Nisa Suresi: 11

34 Nisa Suresi: 105

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ اللّهُ وَلاَ تَتَّبِعْ أَهْوَاءهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

"(Ey Muhammed) Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma. Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından (dâhi) seni saptırmalarından sakın. Eğer (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) Allah ancak, günahlarının bir kısmını onların başına bela etmek ister. İnsanların birçoğu da zaten yoldan çıkmışlardır."[35]

NEDEN YÖNETİCİ OLARAK ALLAH?

Neden Allah *Subhanehu ve Teala* yönetmeli sorusu bile tuhaf bir sorudur aslında. Çünkü zaten bu hak yalnızca O'na ait olan bir haktır. Bizim burada kastettiğimiz şey, bu hakkın yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olduğunu gerekli kılan birtakım sebepleri açıklamak ve bu sebeplerden ötürü de insanların böyle bir hakka asla sahip olamayacaklarını beyan etmektir. Partilerin meclis içerisinde kanun çıkartmaları, mahkemelerde hâkimin Kur'ân şeriâti ile hükmetmemesi bugün maalesef insanlar tarafından çok normal bir şeymiş gibi karşılanmakta. Buda Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yöneticilik vasfını gerekli kılan sebeplerin bilinmemesinden kaynaklanmaktadır. Bundan dolayı insanlar Allah *Subhanehu ve Teala*'yı yönetici olarak inkâr etmiyor fakat O'ndan başkasının böyle bir işe kalkışmasını da normal karşılıyorlar. Biz-

[35] Maide Suresi: 49

de bu vasfın sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait olmasını gerekli kılan bazı nedenleri açıklamak istedik.

YARATMAK YÖNETMEYİ DE GEREKTİRİR

Yaratmak, aynı zamanda yaratılanlara sahip olmayı, onları yönetip düzene koymayı da gerekli kılar. Bizler bile insan olarak nasıl ki çocuklarımıza, sahip olduğumuz iş yerimize ve evimize yönetici olarak müdahale ediyor ve bu hakka kimseyi ortak etmiyorsak, Allah *Subhanehu ve Teala*'da hiçbir yardımcıya ihtiyaç duymadan yaratmış olduğu insanları yönetmeye ortaksız olarak tek hak sahibi olandır. Eğer ki bu kâinatı yaratan, yeri ve göğü bina eden, insanı yaratan ve kâinatı insanın istifadesine veren Allah *Subhanehu ve Teala* ise; aynı şekilde onları yönetecek olan, onların nasıl yaşamalarının gerektiğini belirleyecek olan da yine Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Bundan dolayı bu hak sadece O'na aittir. Bu gerçeği ifade eden, yani yaratıcılığın yönetmeyi de gerektirdiğini bildiren ilgili bir âyet şöyledir:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun

eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!"[36]

Bu âyette iki şeye dikkat çekilmiştir. Birincisi; yaratıcının sadece Allah *Subhanehu ve Teala* olduğu ikincisi ise, yaratmış olduklarını yönetecek olanın da yalnızca O'nun olmasının gerektiğidir.

"Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur."

Nasıl ki yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala* ise yaratmış olduklarına hükmedecek olan, onların hayatları ile ilgili hükümleri belirleyecek olan da yine Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratma vasfı ile yönetme vasfının bu âyet içerisinde yan yana zikredilmesi, bu iki vasfın birbirinden ayrılmaz bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini gösterir.

Allah *Subhanehu ve Teala* kâinatı yaratıp da arşına istivâ ederek "haşa" yaratmış olduklarını başıboş bırakıp; "Nasıl yaşarsanız yaşayın, insanlara nasıl hükmederseniz edin" dememiştir. Allah *Subhanehu ve Teala* bundan münezzehtir. Fakat insanların Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerini terk etmeleri, insanlara Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabı ile hükmetmemeleri, onların böyle bir anlayış içerisinde olduklarının fiili örneğidir.

أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى

"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır!"[37]

---

[36] Araf Suresi: 54
[37] Kıyamet Suresi: 36

Allah *Subhanehu ve Teala* kâinatı ve insanları yaratarak onları başıboş bırakmamıştır. Onları yaratmış ve onların nasıl yaşamalarının gerektiğine dair hüküm ve kanunları da belirlemiştir. İnsanlara da tâbi olmaları için kitap ve Peygamber göndermiş ve onlara bir şeriât, bir yol belirlemiştir.

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى

"Dedi ki: Rabbimiz her şeye yaratılışını veren, sonra da doğru yola eriştirendir."[38]

Allah *Subhanehu ve Teala* her şeyi yaratan ve bundan sonra da onların doğru yollarını bulmaları adına onlara bir şeriât belirleyendir. Nasıl ki yaratma noktasında kimsenin bir payı yoksa aynı şekilde yaratılanlara hükmetme noktasında da kimsenin bir payı olamaz. Her kişi elini vicdanına koyarak kendisine sorsa bile, yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın aynı zamanda yöneticide olduğunu, yaratmanın hâkimiyeti de gerektirdiğini fıtratının vereceği cevaptan öğrenecektir.

İmam Kurtubî Şöyle demiştir:

"Allah, bu haberinde bize doğruyu söylemiştir. Yaratmak da yalnız O'nundur emretmek de. O, bütün mahlûkatı yarattı ve sevdiği, uygun gördüğü şeyleri onlara emir olarak verdi. Bu emir, aynı zamanda yasağı da vermesini gerektirmektedir."[39]

---

[38] Taha Suresi: 50

[39] El-Câmiu li- Ahkâmi'l Kur'ân, c. 7, s. 363

İNSANLAR İÇİN NEYİN İYİ NEYİN KÖTÜ OLACAĞINI YALNIZCA ALLAH BİLİR

Kâinatı ve insanı yaratan Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Dolayısı ile yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkası, insanın ihtiyacı olacak olan hükümleri, onların mutluluk ve huzur içerisinde yaşamlarını temin edecek kanunları bilemez. Allah *Subhanehu ve Teala* yaratmış olduğu kullarının fıtratlarını ve kalplerinden geçirdiklerini bilendir. Böylece bu sonsuz ilim, kusursuz bir hükümranlığı da içerisinde barındırmaktadır.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

"Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız." [40]

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

"Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır."[41]

Günümüzde maalesef başımızı hangi yöne çevirsek zulüm, hırs, ahlâk yoksunluğu, karakter yıpranması, hırsızlık, dolandırıcılık, tefecilik, faiz, uyuşturucu, cinayet, namusların kirletilmesi gibi kötü ve acı bir tablo ile karşılaş-

---

[40] Kaf Suresi: 16
[41] Mülk Suresi: 14

maktayız. Bu durum Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarının tatbik edilmemesi, O'nun hükümlerinin ilga edilip yerine bir damla sudan yaratılan; aciz, zayıf, hayatı muhtaçlıklar ile dolu insanların kanunları ile hükmedilmesinden kaynaklanmaktadır. Bunun böyle olması çok normaldir. Çünkü geleceği bilemeyen ve bundan dolayı da insanların ihtiyaçlarına cevap verebilecek kanunları belirleme imkânı olmayan beşerin oluşturacağı hükümler ile; geleceği bilen ve gayb âleminin yegâne sahibi olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri bir olur mu?

Yaratan ile yaratamayan hiç bir olur mu?

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لاَّ يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكَّرُونَ

"Şu halde yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Artık siz düşünmez misiniz?"[42]

Düşünmemiz gereken şey çok açık! İnsanı hiçbir şey değilken onu bir damla sudan yaratan, ona yeryüzünde ihtiyacı olacak tüm nimetleri veren, gökyüzünü insanların üzerine bina ederek onların ihtiyaçlarını oradan da karşılayan, gelecekte ne olacağını bilen ve insanların geleceklerine dair hayat kanunlarını belirleyecek olan Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri ile; hiçbir şey yaratamayan, aksine kendisi yaratılmış olan, yeryüzündeki nimetlere ve gökyüzündeki yağmura, kara, güneşe, aya muhtaç olan, bir dakika bile sonrasında ne olacağını bilemeyen ve bu bilgisizlik ile insanların geleceklerine dair hükümler belirleyen insanların kanunları hiç bir olur mu?

Elbette olamaz...

---

[42] Nahl Suresi: 17

Gökyüzüne ve onun işleyişine bir bakın. Güneş, dünyaya yaklaşması gereken mesafenin ne bir milim önünde, ne de gerisinde durur. Çünkü eğer böyle olacak olursa bu sefer ya dünyadaki insanlar yanarak can verecekler, ya da donarak. Güneşte, ayda doğup ve batacağı zamanı bilirler. Ne güneş ayın önüne geçer ne de ay güneşin önüne geçer. Bulutlardan boşalan yağmur ve kar, yeryüzünde yaşayan tüm varlıkların ihtiyacı olacak kadarını indirir. Bunun aksi söz konusu olduğunda yeryüzünde yaşayan bu varlıklar ya boğularak, ya da susuzluktan ölürler. İnsanlar gökyüzündeki yıldızlar ile yön bulur ve bunlarla saat ve takvimlerini belirlerler. Tüm bu gökyüzü varlıkları kusursuz bir şekilde görevlerini icra etmekte ve aralarında hiçbir düzensizlik ve uyumsuzluk bulunmamaktadır. Bu gerçeği ifade eden bir âyeti kerime şu şekildedir:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَاوُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ
الْبَصَرُ خَاسِئاً وَهُوَ حَسِيرٌ

"O ki, birbiri ile âhenktar yedi göğü yaratmıştır. Rahmân olan Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun? Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak; göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin halde sana dönecektir." [43]

Peki, sizce gökyüzündeki bu kusursuzluğun, bu uyum ve düzenin, bu mükemmel işleyişin sebebi nedir? Bunun sebebi; gökyüzü varlıklarının tamamına, onları yaratan ve bulunması gereken yere onları yerleştiren Allah *Subhanehu ve*

---

[43] Mülk Suresi: 3, 4

Teala'nın hükmetmesidir. Gökyüzü varlıklarının tümünün, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendileri için belirlemiş olduğu hükümlere boyun eğerek itaat etmesi, onların kusursuz olarak işleyişinin tek sebebidir. Gökyüzünü ve yeryüzünü yaratan Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Dolayısı ile Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkası bu gökyüzü varlıklarının nasıl uyumlu bir şekilde işleyeceğini ve yeryüzündeki varlıkların nelere ve ne kadar ihtiyacı olacağını bilemez. Gökyüzü varlıkları sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendileri için belirlemiş olduğu talimatlara uymaları ile bu kadar kusursuz ve muazzam bir hâl almaktadırlar.

Yaratıcı olan Allah *Subhanehu ve Teala*, aynı şekilde yeryüzünde yaratmış olduğu insanlar içinde muazzam ve kusursuz kanunlar belirlemiştir. Çünkü gökyüzü varlıklarının kusursuzca hayat süreceği kanunları bilen Allah *Subhanehu ve Teala* olduğu gibi, aynı şekilde yeryüzünde yaşayan insanlarında kusursuzca ve huzur içerisinde yaşayacakları hayat kanunlarını bilen de yine Allah *Subhanehu ve Teala*'dır.

Gökyüzünün de, yeryüzünün de kanunları eğer ki Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkası tarafından belirlenir ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yarattığı bu varlıklar O'ndan başkası tarafından yönetilirse, o zaman her ikisinin de düzeni bozulur ve her ikisi de fesada uğrar.

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

"Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar bulunsaydı, yer ve gök, (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki

Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir." [44]

Böyle de olmamış mı zaten? Bugün yeryüzünün ve yeryüzünde yaşayan insanların durumu sizce gökyüzündeki varlıkların kusursuzluğu ile aynı mı? Tabi ki değil...

Bunun sebebi, yeryüzü insanlarının da gökyüzü varlıklarının yönetildiği hükümler ile yönetilmemesinden ötürüdür. Bugün insanlar Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendileri için belirlediği Kur'ân şeriâti ile değil, insanların belirledikleri ve tc anayasası kanunları dedikleri hükümler ile yönetilmektedirler. Fakat bir insan nasıl ki yağmurun ne kadar yağmasının gerektiğini, güneşin dünya semasına ne kadar yaklaşmasının gerektiğini ve bunlar gibi gökyüzü varlıklarının kusursuz bir şekilde nasıl işleyeceklerini bilemezse, aynı şekilde yeryüzündeki insanlar için de yasakların ve serbestlerin neler olmasının gerektiğini, anlaşmazlık yaşayan iki kişiye nasıl hükmedileceğini, insanların kusursuzca hayat sürecekleri hükümlerin neler olması gerektiğini de bilemez. Çünkü yeryüzünü de, gökyüzünü de yaratan Allah *Subhanehu ve Teala*'dır. Dolayısı ile insanlar için neyin iyi neyin kötü olacağını, insanların nasıl yaşayacaklarını ve onlara ne tür kanunlar ile hükmedilmesinin gerektiğini yine Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkası bilemez.

İnsanların, birbirlerini Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri ile değil de, kendi belirledikleri kanunları ile yönetmelerinin neticesinde, yeryüzünde oluşan fesada ve facialara bazı örnekler vererek, insanlar için neyin iyi neyin

---

44 Enbiya Suresi: 22

kötü olacağını ve bu doğrultuda insanlara uygun olan yönetimi Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasının bilemeyeceğini ortaya çıkartalım.

Günümüzde hırsızlığın ve intiharların çoğalma nedenlerinden birisi de, paranın sadece zenginler arasında dolaşması ve faizli borç sistemi uygulanmasından ötürüdür. Maddi gücü olanlar servetlerine servet katarken, orta gelirli veya düşük gelirli insanlar ise geçim sıkıntısı çekmektedirler. Para babaları tarafından makinalaştırılan sanayi; insan emeğini, insan gücünü diskalifiye ederek işsizliği arttırmıştır. Devlet izni ile resmi olarak işletilen bankalar, ihtiyaç sahibi olan insanlara ihtiyaç kredisi adı altında borç vererek, sözde ihtiyacı olan kişiyi düşündüklerini söyleyip faizli borç vermektedirler. Borcunu ödeyemeyen kişinin borcu bu faiz ile katlanarak çoğalmakta, borçlunun evine haciz memuru gönderilerek eşyalarına dâhi el konulmaktadır. Fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın insanlar için belirlediği kanunlarda faiz, tefecilik, zulüm, haksızlık, paranın tek elde dolaşması gibi durumlar asla söz konusu değildir. Çünkü bunların tamamı insana zarar vermekte ve insana zarar verecek olan şeyleri de Allah *Subhanehu ve Teala* yasaklamaktadır.

Bu olumsuz durumun diğer bir sebebi ise kumardır. İnsanlar, devletin meşru gördüğü ve ülkede oynatılmasını kanunları ile serbest bıraktığı kumar sonucunda hırsızlığa ve intihara meyletmektedirler. Loto, at yarışları, iddia gibi küçük ve göze sevimli gelen kumar çeşitleri, insanları daha büyüğüne sevk etmekte ve iş bu şekilde çığırından çıkmaktadır.

Kadınların mağazalarda, fuarlarda ve topluma açık olan tüm işletme merkezlerinde teşhir edilmesi, kadının para kazanma aracı olarak görülüp bir meta gibi kullanılması, yüzüne gözüne küp küp boya sürülüp gayri İslâmi elbiseler giydirilerek "özgürlük" adı altında sahneye çıkartılıp, aslında özgürlüğünün elinden alınması da ayrı bir faciadır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın değer verdiği ve üstün tuttuğu kadın, bu şekilde toplum arasında basit ve önemsiz bir hale getirildiğinden, gayri meşru ilişkiler çoğalmış, eşler birbirlerini aldatacak konuma gelmiş ve cinayetler çoğalmıştır.

Yine devletin meşru gördüğü ve kanunları ile serbest hâle getirdiği içki melâneti yüzünden insanların huzuru kaçmış ve insanlar insanlıklarını kaybetmişlerdir. İçkiyi içerek havada yürüyen zavallılar, düşünme melekelerini kaybederek insanlara sataşıyor, namusları kirletiyor, adam öldürüyor ve daha bir sürü suçu işlenmekten çekinmiyorlar.

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları önemsenmeden, insanların oluşturmuş oldukları kanunlar ile insanlar yönetildiği sürece, burada saydığımız ve sayamadığımız birçok cürüm işlenmeye ve artmaya devam edecektir.

İşte bunun sebebi de dediğimiz gibi, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasının insanlar için hangi kanunların daha iyi olacağını bilemediklerinden dolayıdır. Şayet Allah *Subhanehu ve Teala* gökyüzünü de yeryüzü gibi insanların tasarrufuna verecek olsaydı, emin olun şuanda bakmaya dâhi kıyamadığımız güzellikte ve kusursuzlukta olan gökyüzü de fesada uğrayacak ve onunda düzeni bozulacaktı.

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

"Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, kesinlikle ikisinin de düzeni bozulurdu. Demek ki, Arş'ın Rabbi Allah, onların nitelemelerinden uzaktır, yücedir." [45]

Ayrıca Rabbimiz olan Allah *Subhanehu ve Teala* gökyüzünü ve yeryüzünü bir denge ile yaratmış ve her ikisi için de belirlemiş olduğu kanunlar, bu dengenin bozulmaması ve ikisinin de uyum içerisinde hayat bulması adına âdeta birbirlerine ihtiyaç duymaktadırlar. Diğer taraftan bu kanunlar, insanın yaratılışına ve fıtratına uyumlu, insanın ihtiyaçlarını karşılayacak ve onu tatmin edecek düzeyde dengeli olan kanunlardır. İnsana düşen ise bu kanunlara rağmen farklı kanunlar üretme çabası içerisine girmek değil, mevcut olan ve tüm kâinat ve insan fıtratına uyumlu olan bu kanunlara uymak ve uygulamaktır.

Yoksa Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dışında farklı birinin bu yasalar bütününe müdahalede bulunması, değişiklik yapması veya iptal etmesi, bu mükemmel işleyişin ve düzenin bozulmasına, ifsat olmasına yol açacaktır. Bu bakımdan hüküm mercii, yalnızca kâinatı ve içerisinde bulunanları yaratan Allah *Subhanehu ve Teala* olmalıdır.

"Kuşkusuz yüce Allah Subhanehu ve Teala, insanlık hayatı için insanın karakteri, öz yaratılışı ve içinde yaşadığı evrenin doğası ile uyuşacağını bildiği bir yasa koymuştur. Bu sayede hem insanların kendi aralarında, hem de evrende yer alan güçlerle en yüksek düzeyde yardımlaşma ve dayanışma gerçekleşir. Yüce Allah Subhanehu ve Teala bunun için gerekli olan tüm temel yasaları koymuştur. İnsana düşen sadece genel

---

[45] Enbiya Suresi: 22

sistemin ve çerçevesi belirlenmiş yasanın sınırları içinde, hayatın değişen ihtiyaçları ile birlikte ayrıntı sayılan yeni düzenlemeler yapmaktır. Bu konuda aralarında görüş ayrılığı baş gösterirse meseleyi yüce Allah Subhanehu ve Teala'ya döndürürler; yüce Allah Subhanehu ve Teala'nın insanlar için hayat düsturu olarak koyduğu temel yasalara başvururlar. Çünkü yüce Allah Subhanehu ve Teala bu temel yasaları insanların ayrıntı sayılan düzenleme ve uygulamalarını ölçtükleri bir kriter olarak koymuştur. Böylece yasama kaynağı bire indirgenmiş oluyor; hüküm tek başına Allah Subhanehu ve Teala'ya özgü kılınıyor. O herkesten iyi hükmeder. Bu yöntemin dışındaki her girişim Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtına, Allah Subhanehu ve Teala'nın dinine, Allah Subhanehu ve Teala'nın Nuh'a, İbrahim'e, Musa'ya, İsa'ya ve Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem'e tavsiye ettiği prensibe karşı çıkmaktır." [46]

Önemli Bir Not

Birtakım insanlar "Bu devirde el kesmek ve recm gibi cezalar mı olur? Biz bu cezaların tatbikini istemiyoruz" demektedirler.

Öncelikle bu kişilere verilecek cevabın birincisi: Bu insanların bunu demelerindeki asıl sebep, asıl hırsız ve zânilerin onlar olduğunu gösterir ki, ondan dolayı böyle bir cezanın verilmesi hoşlarına gitmez.

İkincisi: İnsanlar için neyin iyi neyin kötü olduğunu en iyi bilen, insanları tatmin edecek olan hükümlerin belirlenmesindeki asıl mercii, onları yaratan Allah Subhanehu ve Teala'dır. Dolayısıyla insanlar için şer gibi görünen işte hayır,

---

[46] Fi Zilal-il Kur'ân, cilt; 9, s; 73

hayır gibi görünen bir işte de şer olabilir. Sonuçta biz biliyoruz ki Allah *Subhanehu ve Teala* kuluna zulmetmez ve O'nun, kendisine inanan ve O'nu Tevhid eden kullarına merhameti sınırsızdır.

وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ

"Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz" [47]

YÖNETMEK DE YARATMAK GİBİ BİR İLÂHLIK MAKAMIDIR

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yöneticiliğinin sebeplerine dair yapacağımız açıklamaların en önemlisi, bu başlık altında anlatacaklarımızdır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hüküm ve hâkimiyet sahibi olmasının temel sebebi, bunun Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bir ilâhlık vasfı olduğundan dolayıdır. Yaratmış olduğu kullarının nasıl bir hayat yaşamalarının gerektiğini, onların yaşamlarına dair hüküm ve kanunların nasıl olmasının gerektiğini, mahkemelerde suçluya verilecek olan cezaların nasıl olmasının gerektiğini belirlemek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmak gibi bir ilâhlık vasfıdır.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

---

47 Bakara Suresi: 216

"Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden; geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!" [48]

Bu âyet adeta Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratma vasfı ile yarattıklarına hükmetme vasfının birbirinden ayrılmaz bir bütün olduğunu gözler önüne koymaktadır. Allah *Subhanehu ve Teala* âyette yarattıklarından bahsetmiş ve yaratmak gibi yönetmenin de kendisine ait olduğunu beyan etmiştir. Şimdi bu âyet ile ilgili bazı müfessirlerin açıklamalarını aktaralım:

Seyyid Kutub şöyle demiştir:

"Allah, görünür bu âlemi azamet ve ihtişamı ile yaratmıştır. Buyruğu altına aldığı ve dilediği gibi tasarrufta bulunduğu bu evreni hükümranlık tekeline almıştır. Geceyi, kendini ısrarla izleyen gündüzün üzerine kapadı. Gezegenlerin bu yörüngesel hareketinde gece, gündüzü izler. Güneş, ay ve yıldızları buyruğu altına alan Allah, yönetimi ile sizi eğiten, sistemi ile sizi bir toplum kılan, dileğiyle size şeriât belirleyen, kanunları ile aranızda hüküm veren Rabbinizdir. Size Rab olmayı hak eden Rabbiniz. O, biricik yaratıcı ve hükümdardır. Ayrıca, başka bir yaratıcı olmadığı gibi, başka bir hükümdar da yoktur..."[49]

---

[48] Araf Suresi: 54

[49] Fi Zilal-il Kur'ân, c. 4, s. 312, 313

İbn Kesir ise tefsirinde bu konuya dair son noktayı koyacak Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'den bir hadisi aktarmaktadır:

Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Kim yaptığı iyi bir amele karşı Allah'a hamd etmez ve kendini överse, kâfir olmuş ve ameli boşa gitmiştir. Kim Allah'ın kullara bir yetki (yönetim) verdiğini iddia ederse, Allah'ın Peygamberlere indirdiğini inkâr etmiştir. Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*:

"Bilin ki yaratmak da, emretmek de Allah'a aittir. Âlemlerin rabbi olan Allah ne yücedir" **diye buyurmuştur."**[50]

Yine İbn Kesir Kehf Suresi 26. âyetin tefsiri hakkında şu kısa açıklamayı yapmıştır:

"Yaratmak ve emir Allah'a aittir. O'nun hükmünü (şeriâtini) irdeleyen yoktur. O'nun veziri, ortağı ve danışmanı yoktur. O yüce ve mukaddestir."[51]

Ayet hakkında başta Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* olmak üzere, diğer İslâm âlimlerinin de Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmak vasfı ile yönetmek vasfının birbirinden ayrılmayacak bir bütün olduğunu bildirdiklerini gördük. Güneşi, ayı, yıldızları ve gökyüzündeki tüm gezegenleri sevk ve idare eden, onların nasıl hareket etmelerinin gerektiğine dair hükümleri belirleyen ilâh nasıl ki Allah *Subhanehu ve Teala* ise; yeryüzündeki yaratmış olduğu insanları da sevk ve idare edecek olan, onların nasıl hareket etmelerini belirleyecek olan ilâh da yine Allah *Subhanehu ve Teala*'dır.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاء إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

---

[50] Tefsir'ul Kur'ân'il Azim, c. 4, s. 133
[51] Tefsir'ul Kur'ân'il Azim, c. 6, s. 82

"O (Allah), gökte de ilâh olandır, yerde de ilâh olandır. O, hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir."[52]

Buna güncel bir örnek verelim: Günümüzdeki yönetim biçimi olan lâik ve demokratik yönetimin mensubu olan partiler, hâkimiyetin insanlarda olduğunu, insanlara uygulanacak kanunları da yine insanların belirleyeceğini söylerler. Bu düşünce ve inançtan hareketle bu insanlar bir araya gelerek, insanlara uygulanacak olan kanunları, onlara hükmedilecek olan yasaları meclislerinde belirleyerek hükme bağlarlar. Düşünün ki bu kişiler bir gün kalkıp:

"Biz bir yaratma hükmü oluşturduk. Artık hâkimiyet gibi yaratmakta kayıtsız ve şartsız insanlara aittir..." deseler ne dersiniz?

"Yok artık o kadar da değil!" diyeceksiniz...

Peki, aynı tepkiyi yine Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmak gibi bir ilâhlık vasfı olan ve buna hiç kimseyi yaratma noktasında olduğu gibi ortak etmeyen hâkimiyet kısmında neden vermiyoruz?

"Yok canım! O ayrı bu ayrı..." diyeceksiniz belki de. Fakat bu insanların yapmış oldukları bir ayırımdır. Allah *Subhanehu ve Teala* bu ayırımı hiçbir yerde yapmamış, aksine ikisinin de aynı olduğunu bildirmiştir.

أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ

"Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur."[53]

---

[52] Zuhruf Suresi: 84
[53] Araf Suresi: 54

Seyyid Kutub, hâkimiyetin Allah *Subhanehu ve Teala*'a ait bir ilâhlık vasfı olduğuna dair yapmış olduğu şu müthiş açıklaması ile konuya adeta ışık tutmaktadır:

"Hüküm koyma yetkisi sadece ve sadece Allah'ın olmalıdır. İlâhlığının her şeye egemen olması gereğince hüküm, sadece Allah'a özgüdür. Zira egemenlik, ilâhlığın niteliklerindendir. Egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren, ister bir birey, bir sınıf, bir parti, ister bir grup, bir ulus, isterse uluslararası bir örgüt şemsiyesi altında tüm insanlar olsun. İlâhlığın nitelikleri noktasında herkesten önce Allah'a savaş açmış demektir. İlâhlığın baş niteliği durumundaki egemenlik noktasında yüce Allah'a savaş açan ve egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren, yüce Allah'ı apaçık bir biçimde inkâr etmiştir."[54]

Yönetmenin, hüküm vermenin, hâkimiyetin de aynı yaratmak gibi bir ilâhlık vasfı olduğunu ve bu hakkın sadece ve sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ait bir hak olduğunu görmüş olduk. Akıllara şöyle bir soru gelebilir;

"Ne günümüz yöneticilerinin bir ilâhlık iddiası, ne de onlara itaat eden halkın Allah'tan başkasını ilâh edinmesi düşünülemez. Çünkü her iki grupta Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanan, O'nu inkâr etmeyen ve birtakım ibâdî amelleri dâhi O'na sunan insanlardır..."

Kur'ân-ı Kerim incelendiğinde, kendilerine Peygamber gönderilmiş olan müşrik toplulukların Allah *Subhanehu ve Teala*'yı inkâr etmediklerini, O'nu yaratıcı olarak kabul ettiklerini ve aslında onları müşrik konumuna sokan sebepler-

---

[54] Fi Zilal-il Kur'ân, c. 6, s. 262

den birinin de hâkimiyet meselesi olduğu görülecektir. Müşrikler Allah *Subhanehu ve Teala*'yı ve yaratıcılığını kabul etmiş fakat O'nun yöneticiliğini kabul etmemişlerdir. Şimdi son Peygamber olan ve bizim ümmetimizin nebisi olan Muhammed *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in gönderilmiş olduğu Mekke müşriklerinin nasıl bir Allah inancına sahip olduklarını açıklamaya çalışalım.

MEKKE MÜŞRİKLERİNİN ALLAH İNANÇLARI

Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in, Tevhid dinini kabul etmeleri ve Lâ ilâhe illâllah ilkesine iman etmeleri için gönderildiği Mekke müşrikleri, aslında Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığı konusunda şüpheye düşmeyen; yaratıcının, rızık verenin, yeri ve göğü bina edenin Allah *Subhanehu ve Teala* olduğuna inanan, O'na birtakım ibadetleri dâhi sunan ve bu şekilde bir Allah inancına sahip olan insanlardan oluşmaktaydı. Fakat günümüzdeki yaygın kanaate göre Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in gönderildiği toplum, Allah *Subhanehu ve Teala*'yı inkâr eden, O'nun varlığını kabul etmeyen bir toplumdur. Bu görüş ise Peygamberlerin getirdiği mesajın ve aynı zamanda İslâm'ın anlaşılmasında, insanların zihinlerinde yanlış bir algı oluşturmuştur. Bu yanlış algıya göre insanlar "müşrik" bir kişinin "Allah'ın varlığını inkâr eden" bir kişi olduğunu ve dolayısıyla Allah *Subhanehu ve Teala*'yı inkâr etmedikleri müddetçe de insanların Müslüman olacaklarına inanmaktadırlar. Fakat bu bölümde; Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* dönemindeki müşriklerin nasıl bir Allah inanç-

ları olduğundan bahsettiğimizde, durumun hiçte sandığımız gibi olmadığı görülecektir.

Mekkelilerin Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığına inandıklarını gösteren delillerden birisi, onların şiirlerinde kullanmış oldukları kelimelerdir. Örneğin Resulullah *Sallallahu alwyhi ve sellem*'in dedesi olan Abdulmuttalib bir şiirinde şöyle der:

"Rabbime söz verdim, ben ahdimi gözetirim. Evet, örtüler örtülen beytin Rabbine yemin ederim, takatsiz yük develerinin de Rabbi olan Allah'a yemin ederim, korkarım Rabbimden şayet emrine isyan edersem. Dilersen, doğruyu ve sevabı ilham edersin."[55]

Yangınlardan, sellerden ve zamanın bu şekilde tahrip ettiği Kâbe'yi onarmak isteyen müşrikler, ilk etapta bundan çekindiler. Korkuları normaldi. Çünkü yıllar önce Ebrehe fil ordusu ile Kâbe'yi yıkmaya geldiğinde, bu ordunun ebâbil kuşlarının attıkları kurşun gibi taşlar ile nasıl helak olduklarını gözleri ile görmüşlerdi. İslâm'ın azılı düşmanlarından olan Velid b. Muğire gibi birinin, Kâbe'nin onarımı sırasında söylemiş olduğu sözler, o dönemin azılı kâfirlerinin dâhi nasıl bir Allah inançları olduğunu gösteren önemli delillerdendir:

"Allah'ım! Mani olma. Şüphesiz biz, ancak hayır dileriz."[56]

Ayrıca Allah *Subhanehu ve Teala* müşriklerin Kendisine dua ettiklerini ve dualarında "Allah'ım" demelerini ve aynı

---

[55] İbn İshak, *Siyer,* 86-90
[56] İbn İshak, *Siyer,* 158; İbn Hişam, *es-Siretu'n Nebeviyye,* 1/207

zamanda Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dilerse gökten başlarına taş yağdırabileceğini ve dilediğine azap edebileceğine iman ettiklerini Kur'ân-ı Kerim de açıklamıştır:

وَإِذْ قَالُواْ اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاء أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

"(Hani müşrikler) "Ey Allah'ım, eğer şu (Kur'ân) senin katından inmiş hak (kitap) ise hemen üzerimize gökten taş yağdır veya bize elem dolu bir azap getir" demişlerdi."[57]

Ayrıca Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in babası da başta olmak üzere Mekkeli müşrikler, çocuklarına Abdullah (Allah'ın kulu) ismini verirlerdi. Önemli yazışmalarında ve anlaşmalarında mektuplara "Allah'ın adı ile" diye başlarlardı. Bunun örneği, Müslümanlara uygulanan boykotta yazılan metne Allah *Subhanehu ve Teala*'nın adı ile başlamış olmalarıdır. Hatta Müşrikler ile Müslümanlar arasında yapılan Hudeybiye anlaşma metnine de yine aynı şekilde başlamışlardı.

Bahsettiğimiz Ebrehe'nin ordusu Kâbe'yi yıkmak üzere geldiğinde, Abdulmuttalib Kâbe'nin kapısındaki halkaları tutarak şu duayı etmiştir:

"Ey Allah'ım! Onlara karşı senden başka kimseden yardım istemiyorum. Ey Rabbim! Kendi himayende olan evi, onların zararından koru. Kâbe'ye düşman olan, senin de düşmanındır. Bizlere bir ihsanın olan bu evi onlara karşı koru."[58]

---

57 Enfal Suresi: 32

58 İbn Hişam, es-Siretu'n Nebeviyye, 1/52; İbnu'l Esir, el-Kâmil fi't-Tarih, 1/444

Ayrıca Mekkeli müşrikler Kâbe'yi Allah *Subhanehu ve Teala* için tavaf eder ve şu şekilde telbiye getirirlerdi:

"Buyur Allah'ım buyur! Buyur senin ortağın yoktur. Ancak bir ortağın vardır, o da senin emrindedir."[59]

Yine Ebu Zer el-Gıfarî'nin Müslüman olmadan önce belli bir kıbleye dönmeden namaz kıldığı kayıtlarda mevcuttur.[60]

Mekkeliler şifayı verenin de Allah *Subhanehu ve Teala* olduğuna inanıyorlardı. Sahih-i Müslim'in iman bahsinde gelen bir hadiste Ezdu Şenua kabilesinden, Dımad adında rukye ile efsun yapan birinin varlığından bahsedilir. Mekke'ye gelince Mekkeliler kendisine:

"Bizim Muhammed cinlendi O'na okusan, çünkü Allah senin elinle birçok kişiye şifa vermiştir" derler. Daha sonra Dimad, Mekke sokaklarının birinde Allah Resulüne rastlayınca: *"Muhammed gel sana okuyayım, olur ki Allah benim elimle sana şifa verir."* der.

"Husayn, Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına girince: "Ey Muhammed, dedi. Birliğimizi bozdun. Gücümüzü böldün. Onu yaptın. Bunu yaptın. Mal istiyorsan mal toplayalım da malı en fazla olanımız sen ol. Kadın istiyorsan, seni en güzel kadınla evlendirelim. Krallık istiyorsan, seni başımıza kral edelim." Husayn sözlerini ve aldatmalarını sürdürdü. Allah Resulü onun sözleri karşısında sessizce dinliyordu. Husayn konuşmasını bitirince Peygamber Sallallahu aleyhi ve

---

[59] Müslim, Hacc, 22; el-Kadi, Esbab-ı Nüzul,298; el-Kelbi, Kitab el-Asnam, 27; İbn İshak, Siyer,175, 149; İbn Teymiyye, Külliyat, 1/230)
[60] Ali Muhammed Sallabî, Siyer-i Nebi, 1/263

sellem: **"Bitirdin mi Ey Ebû İmrân?"** *diye sordu. Husayn: Evet dedi. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle devam etti:*

"Sorduklarıma cevap ver." *Husayn: Ne istiyorsan sor, dedi.* **"Ey Ebû İmrân! Kaç ilâha ibadet ediyorsun?"** *Yedi ilâha. Altısı yerde, biri göktedir.* **"Malını kaybettiğin zaman kime dua ediyorsun?"** *Göktekine dua ederim.* **"Susuz kaldığında kime dua ediyorsun?"** *Göktekine dua ederim.* **"Çocukların aç kalırsa kime dua ediyorsun?"** *Göktekine dua ederim.* **"Duana icabet eden sadece O mu? Yoksa hepsi birden mi icabet ederler?"** *Elbette ki O (Allah) tek başına icabet eder.*

"Peki, O tek başına icabet eder, tek başına sana nimet bahşeder ama sen ötekileri de ortak edersin. Yoksa senin aleyhinde ona (Allah'a) karşı onların galip gelmesinden mi korkuyorsun?" *Hayır. O'na karşı güç yetiremezler.* **"Ey Husayn! Müslüman ol da sana Allah'ın fayda vereceği bazı sözler öğreteyim"** *diyerek Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem Husayn'ı İslâm'a davet eder."*[61]

Kaldı ki Allah *Subhanehu ve Teala* bu bilgilerden ziyade, bu konu ile alakalı üzerinde hiçbir ihtilaf bırakmayacak açıklamayı Kendi kitabının âyetleri ile açıklamıştır. Müşriklerin Allah inançlarına dair Rabbimizin âyetlerinden bir kısmı şöyledir:

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

[61] Beyhaki hasen senetle rivayet etmiştir.

"Andolsun onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, mutlaka "Allah" derler. De ki: "Hamd, Allah'a mahsustur." Fakat onların çoğu bilmezler."[62]

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاء مَاء فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

"Andolsun ki onlara: "Gökten su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?" diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. De ki: (Öyleyse) hamd da Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (söyledikleri üzerinde) düşünmezler."[63]

قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

"De ki: 'Eğer biliyorsanız söyleyin: Her şeyin hükümranlığı elinde olan, kendisi koruyan, kendisine karşı korunulamaz olan kimdir? "Allah'tır" diyecekler. Öyle ise nasıl aldanıyorsunuz, de."[64]

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

"Andolsun, onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette, "Allah" derler. Öyleyken nasıl döndürülüyorlar?"[65]

Kur'ân-ı Kerim de daha birçok âyette Rabbimiz müşriklerin inanç durumlarından bizlere bahsetmiştir. Görüldüğü üzere Mekke müşrikleri, belki de günümüz Müslüman lakaplı insanların birçoğundan bile Allah'ın varlığına daha iyi iman ediyorlardı! Bugün bu inanca sahip olan günümüz insanları kendilerince Müslüman sınıfına girmektedirler. Konunun başında da dediğimiz gibi, insanlara Resu-

---

[62] Lokman Suresi: 25
[63] Ankebut Suresi: 63
[64] Mü'minun Suresi: 88, 89
[65] Zuhruf Suresi: 87

lullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* dönemindeki müşrik insanların inançlarına yönelik yanlış bilgi aktarımı, bugün onlarla aynı inanca sahip olan insanların Müslüman oldukları zihniyetini oluşturmuştur ve onlara sadece Tevhid kelimesini telaffuz etmekle güya cennetin kapılarını açmıştır.

Peki, tüm Peygamberlerin kendi kavimlerine yapmış oldukları davet gibi Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'de bu şekilde bir Allah inancına sahip olan kavmine neyin çağrısını yapmıştır? Bugün bizim bu şekli ile inanç sahibi olan insanlara Müslüman dediğimiz, fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ve Resulü *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in müşrik dediği bu insanları neye iman etmeye davet etmiştir?

TÜM PEYGAMBERLERİN ORTAK DAVETİ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

"Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamberlere; 'Şüphesiz benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse bana kulluk edin' diye vahyetmişizdir."[66]

Âyetten de anlaşıldığı üzere gönderilen tüm Peygamberler, insanlara Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul etmeye değil aksine, inanmış oldukları Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlık vasıflarında O'na ortaklık iddia etmemeye ve O'nun bu vasıflarından herhangi birini dâhi bir başkasına da vermemeye davet etmişlerdir. Kaldı ki Kur'ân-ı Kerim de

[66] Enbiya Suresi: 25

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını inkâr eden kişilerden bahsedilmemiştir bile!

Evet, en az günümüz insanları kadar Müslüman (!) olan Mekke müşriklerini de, Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*: "Lâ ilâhe illâllah Muhammeden Rasulullah" demeye davet etti.

Mekkeli müşriklerin Allah inancı, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın diğer birçok vasıflarını tasdik etmeleri, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya birtakım ibadet içerikli ameller sunmaları, onların Müslüman olmalarına yetmiyordu. Tevhid kelimesinin anlamında da görüldüğü gibi müşriklere "Allah'tan başka ilâh yoktur" denilerek, inandıkları ve ibadet ettikleri Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlık vasıflarında ortaklık iddia etmemeleri ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kabul etmiş oldukları diğer ilâhlık vasıflarında olduğu gibi, ortaklık iddia ettikleri vasıflarına da şirk koşmadan iman etmeleri istenmiştir. Mekke toplumunun birden fazla şirk fiilleri vardı. Fakat kitabımızın başında da belirttiğimiz gibi, biz günümüze endeksli olan şirk türlerinin sadece bir tanesinden bahsedeceğiz.

Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in gönderildiği Mekke halkının Allah inançları ve kısmen uyguladıkları dindarlıklarını simgeleyen birtakım ibadet içerikli amelleri olmasına rağmen, yine de onları müşrik konumuna sokan şirk amellerinden birisini, Mekke halkını iki sınıfa ayırarak değerlendirelim.

Birinci sınıf insanlar: Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlık vasfına ortak olmaya çalışan grup.

İkinci sınıf insanlar: Bu insanlara itaat eden grup.

İlâhlık İddia Eden Birinci Grup:

İlâhlık iddia eden birinci grubun mensupları diye isimlendirdiğimiz kişiler, Mekke'nin söz sahibi, makam mevki sahibi ve insanların yönetimlerine dair kanunlar belirleyen aşiret reisleridir. Bu kişiler kendilerine tâbi oldukları halklarına ağızları ile; "Bizler Allah'tan gayrı ilâhlarız" demiyorlardı. Fakat üzerlerinde bulunmuş oldukları bu fiil, halleri ile bunu yansıtıyordu.

Yukarıda onların nasıl bir Allah inancına sahip olduklarından bahsettik. Onları zahiren sahte ilâh konumuna sokan fiillerinden birisi de, onların, insanlara Allah *Subhanehu ve Teala*'nın emretmediği şeyleri kanun diye uygulamaları, hâkimiyeti kendilerinde görmeleriydi. Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* onları Lâ ilâhe illâllah'a yani Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtini tatbik etmeye, insanlar üzerinde sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümdar olduğuna ve insanlara hükmedecek olan ilâhın sadece Allah *Subhanehu ve Teala* olduğuna davet ettiğinde, Mekkeli müşrikler bu kelimeyi söylemeye yanaşmadılar ve Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'i yalanlama yolunu tuttular.

Ayrıca onlar Arap olan bir topluluktu. Doğal olarak Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in kendilerine Lâ ilâhe illâllah diye Arapça bir kelime ile hitap etmesiyle, müşrikler bu kelimeden neyin kastedildiğini çok iyi anlıyorlar ve bu kelimeyi söylediklerinde artık insanlar üzerindeki yönetimi tamamen Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtine teslim edeceklerini iyi biliyorlardı. Bundan dolayı bu kelimeyi söylemeye yanaşmayarak yönetimi kaybetmeme adına olanca güçleri ile mücadele verdiler.

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

"Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?"[67]

Mekkeli müşriklerin yönetim şekilleri Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtine muhalif olduğundan dolayı, Allah *Subhanehu ve Teala* kendi hükümleri dışında farklı hükümler ile hükmeden müşriklerin yönetimlerini cahiliye hükümleri olarak adlandırmıştır. Ve bu hükümlerin tümünün batıl olduğunu, hiçbir şekilde Kendi hükümleri ile eş değer olamayacak şekilde çürük olduklarını açıklayarak, en iyi yönetimin ve hâkimiyetin kendisine ait olduğunu bildirmiştir. Şimdi ikinci grup insanlarını açıklamadan önce birinci grup olan bu sahte ilâhların, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın cahiliye kanunları olarak adlandırdığı yasalarını oluşturdukları meclislerini kısaca tanıtalım.

MEKKE'NİN PARLEMENTOSU DÂRU'N NEDVE

İnsanların bir araya gelerek toplanmalarını veya toplantı yerlerini ifade eden "nedy" kelimesi, Mekke müşriklerinin meclislerini isimlendirmekteydi. Saygın şahsiyetler, mevki sahipleri, görüş ve akıl sahipleri ve kabile reisleri gibi kişiler bir binada veya herhangi bir yerde bir araya gelerek istişare edip, kabileler arasında uygulanacak gerekli hüküm ve kanunları belirlerlerdi. Farklı farklı dallarda meclislere ve vekillere sahip olan Mekke müşrikleri, Sifâre, Rifâde,

[67] Maide Suresi: 50

Sikâye, Aşnâk, Hükûma, Kıyâde ve bunun gibi kurumları yönetmekteydiler.

Sifâre: Tam yetkili siyasî temsilcilik veya elçilik olarak tanımlanabilecek olan sifâre görevi, Adiyy oğullarının sorumluluğunda olup, İslâm'ın ilk yıllarında Adiyy soyu adına bu görevi Ömer b. Hattab yürütüyordu. Bu görev, Mekkeliler ile yabancılar arasında açığa çıkan problemlerin çözümü için aradaki bağlantıyı ve idareyi Mekke devleti adına sifârenin sorumluluğundaydı. Yani günümüz tabiri ile Ömer *Radiyallahu anhu*, o gün dış işleri bakanıydı.

Rifâde: Tamamen Mekke'ye özgü bir kurumdu. Hacca gelenlerin yiyecek başta olmak üzere maddi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla oluşturulan bir kurumdu. Kusayy, Mekke'yi bir cazibe merkezi haline getirebilmek için, önemli masraflar yaparak Mekke'ye gelen hacıların yiyeceklerini karşılama sorumluluğunu üstlenmişti.

Sikâye: Hac sırasında hacıların ihtiyacı olan suyu tedarik etme ve dağıtma görevlerinin yanı sıra, Beytu'l Haram'ın idaresi ve bakım işlerinin yürütüldüğü bir görev alanıydı.

Aşnâk: Adlî işlerin yerine getirildiği bir sorumluluk alanıydı. Kan davalarının çözümlenmesi, kan diyeti başta olmak üzere zarar/ziyanın tespiti ve gereğinin yapılmasının sağlanması, Aşnâk kurumu dâhilinde yürütülen en önemli görevlerdi. Bu görevi Teym soyu yürütmekteydi.

Hükûma: Meclisin kararlarının uygulanmasını kontrol eden bir görev alanıydı. Sehm oğullarından Hâris b. Kays bu görevi yürütmekteydi.

Kıyâde: Bir anlamda başkomutanlık göreviydi. Meclis muhafızlığı, savaşa katılacak olanların teçhizat durumları ve ordu komutanlığı Kıyâde dâhilinde yer alan görevlerdi. Bu görev Ümeyye oğullarının sorumluluğundaydı.[68]

İstişarelerin yapıldığı, önemli kararların verildiği, asıl söz ve hükmün geçerli olduğu meclis ise Dâru'n Nedve idi. Nikâh törenleri, ticaret kervanlarına yönelik uygulanacak yönetmelikler, savaş kararları ve yönetimi, farklı beldelerden gelen kabilelerin karşılanması, siyasi ve ticari kararların oluşturulduğu merkez bir meclisti Dâru'n Nedve.

Buna örnek olarak müşrikler, Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in İslâmî çalışmalarını engelleme adına yapmış oldukları faaliyetlerini, vermiş oldukları kararlarını bu mecliste gerçekleştirmişlerdi. Müşriklerin bu meclisleri hakkında adeta bir ön bilgi mahiyetinde olan bir âyeti kerime şu şekildedir:

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ فَلْيَدْعُ نَادِيَه

"Hayır! Eğer o bu yaptığı işten vazgeçmezse, onu perçeminden yakalarız. O yalancı, günahkâr perçeminden. O zaman o gitsin de nâdiyesini çağırsın."[69]

Ayette geçen "Nâdiye" kelimesi, hüküm ve kanunların belirlendiği meclis, önemli kararların çözümü için toplanılan karar merkezi anlamlarına gelmektedir. Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in vermiş olduğu Tevhid mücadelesini engellemek için müşrikler bir araya toplanıyor ve İslâm davetine karşı verecekleri mücadelenin nasıl olması gerektiğini

---

[68] Celaleddin Vatandaş, Hz. Muhammedin Hayatı ve İslam Daveti, 1/221, 222
[69] Alak Suresi: 15, 17

bu mecliste istişare ediyorlardı. Bundan dolayı Allah *Subhanehu ve Teala*'da İslâm'a karşı mücadele içerisine giren insanların bu mecliste toplanmalarından ötürü ayette meclisin adını vermiştir.

Bununla birlikte, Mekke etraflarında Yahudiler ve Hıristiyanlar bulunmaktaydılar. Onlar da insanlar üzerinde kanun ve yasa çıkaracaklarında veya suç işleyenlerin cezalarını vereceklerinde, ellerinde bulunan ve Peygamberleri aracılığı ile kendilerine gönderilen kitaplarından sorumluydular. Fakat onlar ellerinde bulunan hak kitapları tahrif ederek, hükümleri ve kanunları kendi heva ve hevesleri doğrultusunda belirleme yolunu tuttular. Ehli kitap yöneticileri, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabını tamamen yönetim dışına iterek işlevsiz bırakarak değil, içerisindeki âyetleri keyiflerine ve çıkarlarına göre tevil ederek insanlara hükmederlerdi.

Şimdi hem Mekke müşriklerinin hem de ehli kitabın, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları ile hükmetmeyerek hâkimiyeti kendilerinde görüp, parlamentolarında verdikleri şeriât dışı hükümlerden dolayı kâfir olduklarını açıklayan birtakım âyetleri ve rivayetleri aktaralım:

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُواْ يُحِلِّونَهُ عَامًا
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِؤُواْ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ اللّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ
أَعْمَالِهِمْ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

"Haram ayları ertelemek, ancak küfürde daha da ileri gitmektir ki, bununla inkâr edenler saptırılır. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uygun getirip böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılmak için haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar.

Onların bu çirkin işleri, kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah, inkârcı toplumu doğru yola iletmez."[70]

İbn Cerir ve Muhammed b. İshak bu âyet hakkında şöyle derler:

"Yani Allah'ın yasağını serbest, serbestini de yasak yapmayın. Nitekim müşrikler böyle yaparlardı. Onların yaptıkları ay değiştirme olayı küfürde ileri gitmektir..."[71]

Mekkeli müşrikler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın haram ay diye adlandırdığı, Zilkâde, Zilhicce, Muharrem ve Recep aylarında kan dökmenin Allah *Subhanehu ve Teala* tarafından yasaklandığını biliyorlardı. Bu Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükme bağlamış olduğu bir kanunuydu. Fakat Mekkeli müşrikler bu ayların yasaklığına bazı zamanlar uymalarının yanında, yine bu aylarda savaşmaları gerektiğinde haram ayları sonraki aylara erteleyerek haram olan ayda savaşıyorlardı.

Âyette Allah *Subhanehu ve Teala*'nın haram (yasak) kıldığını helâl (serbest) kılmak için bu hükmü verdiler deniyor. Yani Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak olarak hükme bağladığı bir kanununu, onlar meclislerinde yeni kanun yaparak serbest hale getirdiklerinden dolayı Allah *Subhanehu ve Teala* onları küfürde ileri giden kâfirler olarak adlandırıyor. Mekkeli müşrikler, meclisleri içerisinde daha buna benzer kanunlar belirliyor ve insanlara bunlarla hükmediyorlardı. Bu Mekkeli müşriklerin parlamentolarında savaş hukukuna dair verdikleri şeriât dışı bir hükmün örneğiydi sadece.

---

[70] Tövbe Suresi: 37
[71] İbn Kesir, Tefsir'ul Kur'ân'il Azim, c. 4, s. 453

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükmünü tamamen yürürlükten kaldırmayıp da, sadece yerini değişmek küfürde ileri gitmekse, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükmünü tamamen yürürlükten kaldırıp da, yerine farklı kanunlar ile hükmetmenin sonucunu varın siz düşünün!

Mekke müşrikleri Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak olarak belirlediği bir kanunu yasak olarak kabul ediyor ve buna Allah *Subhanehu ve Teala* emrettiği için riayet ediyorlardı. Fakat ne var ki, menfaatleri söz konusu olduğunda Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanununu tamamen yürürlükten kaldırmıyorlar, sadece uygulama zamanını erteliyorlardı. Sadece bu davranışlarından ötürü Allah *Subhanehu ve Teala* onların küfürde ileri gittiğini ve bunun kâfirlik olduğunu bildirdi. Fakat günümüz lâik demokratları daha da ileri giderek Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerinin uygulanma süresini ertelemeyi bırakın, bu hükümleri tamamen yönetim dışına çıkarmış ve bu şekilde ertelenmesini dâhi kabul etmemişlerdir.

Yine Maide Suresi 44. âyetinin nüzul sebebi hakkında şu rivayet aktarılmıştır:

"Bera b. Azib bize şu rivayeti aktardı: Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem, yüzü kömürle siyaha boyanmış ve değnekle dayak yemiş bir Yahudi ile karşılaştı. Onu çağırıp; **"Bu halin nedir?"** *diye sordu. Bu kişi; "Ben zina ettim. Yöneticilerimizde bana bu cezayı uyguladılar" dedi. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem;* **"Zina edenin cezasını kitabınızda bu şekilde mi buluyorsunuz?"** *buyurdu. Adam; "Evet", dedi. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem bunun üzerine onların âlimlerinden bir kişiyi çağırarak:* **"Musa'ya Tevrat'ı indiren Allah aşkına söyle, kitabınızda zina ede-**

nin cezasını böyle mi buluyorsunuz?" *buyurdu. Adam dedi ki; "Hayır, böyle bulmuyoruz. Eğer bana Allah adına yemin verdirmeseydin sana gerçeği haber vermeyecektim. Biz Kitabımızda zina edenin cezasını Recm (taşlayarak öldürme) şeklinde bulmaktayız. Fakat zina, bizim ileri gelenlerimiz içerisinde çoğaldı. Dolayısıyla asil bir kimseyi zina ederken yakaladığımızda onu bırakır, avamdan birisini yakaladığımızda ise ona ceza uygulardık. İşte bu yüzden dedik ki, hem ileri gelen asil kimseye, hem de sıradan birisine beraberce tatbik edebileceğimiz bir ceza üzerinde birleşelim. Böylece recm yerine, yüzü kömürle siyahlatma ve değnekle sopalama üzerinde birleştik," dedi. Bunun üzerine:*

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

"Kim Allah'ın hükümleri ile hükmetmezse, işte onlar kâfir olanların ta kendileridir." *âyeti nâzil oldu.* [72]

Bu rivayette görüldüğü gibi ehli kitap zinayı suç olarak görmüş ve ellerindeki kitapta bunun cezası olduğundan dolayı onlarda ceza uygulamışlardır. Fakat onların uyguladığı ceza Allah *Subhanehu ve Teala*'nın belirlediği hüküm değil, yine kendi parlamentolarında belirlemiş oldukları bir hükümdü. Bu bakımdan Allah *Subhanehu ve Teala*, kendi kitabı ile hükmetmeyenlerin kâfir olduklarını bildirdi.

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın suç diye isimlendirdiği zinanın suç olduğunu kabul eden ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın, bunu yapana ceza uygulayın emrini de kabul eden, fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın belirlediği hükmün dışında bir

---

[72] Müslim, Kitabu'l-Hudud, 28/1700 s. 1327; Ebu Davud, Hudud, 4447, 4448; Nesai, Tefsir, 164.

hükümle ceza uygulayanlar kâfir oluyorsa, zinaya ceza uygulamayı bırakın, bunu suç bile görmeyen, hatta insanların bunu işlemeleri adına genelevleri işletenlerin hükmü nedir varın siz düşünün!

Görüldüğü gibi gerek Mekke müşrikleri, gerekse de o yörede yaşayan Yahudi ve Hıristiyanlar, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın Peygamberleri ile göndermiş olduğu hükümler ile insanlara hükmetmek yerine, kendi oluşturmuş oldukları kanun ve yasalar ile insanlara hükmetmekteydiler. Ayrıca hâkimiyeti kendilerinde/millette görenlere Allah *Subhanehu ve Teala*, Kur'ân'ı Kerimde bir isim verdi.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا

"(Ey Muhammed!) Sana indirilen Kur'ân'a ve senden önce indirilen kitaplara inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Tâğut'u tekfir etmeleri kendilerine emrolunduğu halde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor."[73]

Bu âyette Allah *Subhanehu ve Teala*, şeriât dışı hükümler ile önünde muhakeme olunan, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları dışında farklı kanunlar ile hükmedenlere "tâğut" ismini vermiştir. Tâğut ise kelime anlamı olarak, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı haddini aşan demektir. Gerek mahkemelerde insanları Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabı dışında farklı hükümler ile muhakeme eden, gerekse parlamentolarda Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri dışında farklı hü-

[73] Nisa Suresi: 60

kümleri kanun yapan kişiler de hâkimiyet noktasında ilâhlık iddia ederek, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı hadlerini aştıklarından dolayı isimleri tâğut olarak belirlenmiştir.

Önemli Bir Not

Önemli bir hususa da kısaca değindikten sonra bu bölümü sonlandıralım. Yukarıda görüldüğü gibi Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarını yok sayan, onunla insanlara hükmetmeyen, hâkimiyeti kendisinde gören ister Yahudi olsun, ister Mekke toplumu gibi müşrik bir toplum olsun, ister Müslüman, ister putperest veya farklı inanca müntesip olsun, bu fiili kim işlerse işlesin kâfir olur. Bu âyetlerin günümüz bazı cahil insanları gibi sadece Yahudilere ve Mekke müşriklerine has kılınması doğru değildir. Kaldı ki Maide Suresi 44. âyette Allah *Subhanehu ve Teala* "men" yani "kim" kelimesini kullanmış ve bu âyetin hükmünü sadece ehli kitaba ve Mekke müşriklerine has kılmamış, aksine, bu fiili işleyen kim olursa olsun kâfir olacağına hükmetmiştir.

İnsanlara hükmeden gerek Mekke'nin ve gerekse Yahudilerin tâğutları da Allah diyor, O'na ibadet ediyor ve O'nu inkâr etmeyerek yeri geldiğinde dindarlıklarını da yapıyorlardı. Fakat işlemiş oldukları bu fiilleri, yani Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları dışında farklı kanunlar ile insanlara hükmetmeleri, yine de onları kâfir olmaktan kurtaramadı.

Evet, bu bölümde gerek Mekke halkının ve gerekse ehli kitabın oluşturmuş oldukları parlamentolarından ve bu meclislerde şeriât dışı hükümler vererek insanlara bu şekilde hükmettiklerinden bahsettik.

Birinci grup diye sınıflandırdığımız ilâhlık iddia eden bu grubun insanlarına Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* "Lâ ilâhe illâllah" deyin, yani onların anlamış olduğu Arapça anlamıyla; hâkimiyeti sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'da görün ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâti ile hükmedin. Çünkü O'ndan başkası hâkimiyet noktasında insanların ilâhı olamaz dediğinde, bu tâğutlar bu kelimeyi söylemeye yanaşmayarak Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'e ve Müslümanlara karşı, gerek onları hapsederek, gerek işkence ederek ve gerekse de yurtlarından sürerek mücadele verdiler. Allah *Subhanehu ve Teala*'da bu insanları, hâkimiyette kendisine ortak olmaya çalıştıklarından dolayı, hadlerini aşmaları sebebi ile "tâğut" diye isimlendirdi ve onların kâfir olduklarına hükmetti.

İlâhlık İddia Edenlere İtaat Eden İkinci Grup:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلاَلَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

"Andolsun ki biz, 'Allah'a kulluk edin ve tâğuttan sakının' diye (emretmeleri için) her ümmete bir Peygamber gönderdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkâr edenlerin sonu nasıl olmuştur!"[74]

Gerek Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* ve gerekse kendisinden önce gönderilmiş olan tüm Peygamberler, ikinci sınıf adı altında değerlendirdiğimiz gruptaki insanları ise yukarıda bahsetmiş olduğumuz, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın

---

[74] Nahl Suresi: 36

yarattığı kullarına, yine Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükmetmesine karşı çıkan, hâkimiyeti Allah *Subhanehu ve Teala*'da değil de kendilerinde gören ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kullarına kendi parlamentolarında uydurdukları hükümler ile hükmeden sahte ilâh konumundaki tâğutlara itaat etmemelerini, ilâh olarak yani kanun koyucu olarak yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala*'yı kabul ederek, onlardan uzaklaşmalarını emretmiş ve bu şekilde onları Lâ ilâhe illâllah demeye davet etmişlerdir. Çünkü bir yerde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın herhangi bir ilâhlık vasfını kendisinde gören bir tâğut varsa, bu tâğut inkâr edilmeden, onlardan içtinap edilmeden, onların kâfir olduklarına inanarak onları tekfir etmeden Müslüman olabilmek mümkün değildi. Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka kendisine itaat ettiği bir ilâhı olan kişi nasıl Müslüman olabilirdi ki! Yani Lâ ilâhe illâllah demeyen bir kişi nasıl Müslüman olabilir!

لاَ إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىَ لاَ انفِصَامَ لَهَا وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğutu tekfir edip Allah'a iman ederse, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa tutunmuş olur. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir"[75]

Bu ayette de görüldüğü gibi insanlardan önce tağutu tekfir etmeleri ve bundan sonra Allah *Subhanehu ve Teala*'ya iman etmeleri istenmiştir. Çünkü Müslüman kişinin hem tâğuta hem de Allah *Subhanehu ve Teala*'ya itaat etmesi gibi bir durum söz konusu olamaz. Kişi ancak tâğutu inkâr ettikten

---

[75] Bakara Suresi: 256

sonra Allah *Subhanehu ve Teala*'ya iman etmesi ile kopmak bilmeyen sağlam kulpa tutunmuş, yani İslâm'a girmiş olur.

Gerek sahabe ve gerekse müfessirler, bu âyet içerisinde geçen ***"Sapasağlam bir kulpa tutunmuş olur."*** kısmındaki sağlam kulpun açıklamasını şu şekilde yapmışlardır:

"Mücahid: Buradaki kulptan kasıt, imandır.

Es-Süddî: Bu kulp, İslâm'dır.

İbn Abbas, Said b. Cübeyr ve ed-Dahhak ise: Bu kulp, Lâ ilâhe illâllah'tır."[76]

Bu tefsirlerin tümü de aynıdır. Yani kim tâğutu tekfir edip, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya iman ederse Lâ ilâhe illâllah demiş ve İslâm'a girmiş olur.

Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi Mekkeli müşrikler de Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanan, bir kısım ibadetleri O'na sunan insanlardı. Fakat buna rağmen Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* onlara Lâ ilâhe illâllah demelerini ve Müslüman olmalarını söylemişti. Bu kişileri müşrik konumuna sokan amelleri ise; Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanıp ibadet etmelerine rağmen, O'ndan başka ilâh edinerek hâkimiyeti tâğutlarda görmeleri ve onlara bu noktada itaat etmeleriydi. Kaldı ki müşrik kelime anlamı olarak da Allah *Subhanehu ve Teala*'yı inkâr eden değil, O'nun vasıflarına birilerini ortak eden demektir. Kur'ân-ı Kerim'in mesajı da sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın varlığını kabul edin değildir. Kur'ân-ı Kerim'in genel mesajı, varlığını kabul ettiğiniz Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka ilâh edinmeyin mesajıdır.

---

[76] El-Câmiu li- Ahkâmi'l Kur'ân, c. 3, s. 495

وَقَالَ اللّهُ لاَ تَتَّخِذُواْ إِلـهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلـهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

"Allah şöyle dedi: "İki ilâh edinmeyin. O, ancak tek ilâhtır. O hâlde, yalnız benden korkun." [77]

Şimdi Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri dışında farklı hükümler ile hükmeden tâğutların kanunlarına itaat eden ve bu şekilde müşrik konumuna düşen ikinci grubun müntesiplerinin, yani Mekke müşriklerinin ve ehli kitabın bu şirk amellerini, Kur'ân ve Sünnet ışığında açıklayalım.

وَلاَ تَأْكُلُواْ مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahtır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar (müşrikler) olursunuz."[78]

"Taberâni şöyle demiştir: Bize İkrime anlattı, o İbn Abbas'ın şöyle dediğini nakletti:

"Üzerine Allah'ın adının anılmadığından yemeyin" *âyeti inince, İranlılar, Kureyşlilere haber gönderdiler: Muhammed'le tartışın, ona; senin elindeki bıçakla kestiğin helâldir de, aziz ve celil olan Allah'ın altın kılıçla kestiği yani ölü hayvanın eti haram mıdır? deyin, dediler. Bunun üzerine bu âyet indi.*

Bunu İbn Cerir de çeşitli yollardan İbn Abbas'tan rivayet etmiştir. Onda Yahudilerden bahsedilmemiştir. Mahfuz

---

[77] Nahl Suresi: 51
[78] Enam Suresi: 121

(daha kuvvetli) olan da budur. Çünkü âyet Mekki'dir. Ayrıca Yahudilerde ölü etini sevmezler..."[79]

Bu âyet ve nüzul sebebine göre Allah *Subhanehu ve Teala* insanlık için bir hüküm belirlemiştir. Bu hüküm, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın içki, kumar, faiz ve zinaya yasaktır dediği gibi; kendiliğinden ölmüş olan hayvanların etlerinin yenmesini yasaklamasıydı. Mekke tâğutları Müslümanlara gelerek Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu hükmüne rağmen bir nevi: "İçki serbesttir, zina serbesttir, kumar serbesttir, faiz serbesttir" der gibi, ölü hayvanların etlerinden yiyebilirsiniz, serbesttir dediler. Bunun için de bir gerekçe sunarak: "Siz kendi kestiklerinizi yiyorsunuz, fakat Allah *Subhanehu ve Teala*'nın canını alarak öldürdüklerini yemiyorsunuz!" dediler. Yani bu gerekçelerinde bir nevi: "Avrupa birliği, medeniyet çağı, din devlet işine karıştırılamaz" der gibiydiler!

Tâğutların, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak demiş olduğu bir hükme serbest demelerinin sonucunda Allah *Subhanehu ve Teala*; Eğer onların bu hükmüne uyar, benim yasak dediğim bir meselede onların serbest dedikleri hükümlerine itaat ederseniz ***"Şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar (müşrikler) olursunuz."*** diye buyurdu. Bunun sebebi; Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kulları üzerindeki hâkimiyeti gereği, onlar için herhangi bir meselede bir şeyin yasak olduğunu hükme bağlamasına rağmen, bir başka kişinin veya kişilerinde bu hâkimiyet vasfını kendilerinde görerek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak dediği bir hükme serbest diye hükmetmesi sonucunda o kişilere itaat edilmesi, onların Allah *Subhanehu ve Teala*'dan gayrı ilâh edinilmesi anlamına gelmesinden ötü-

---

[79] İbn Kesir, Tefsir'ul Kur'ân'il Azim, c. 4, s. 11

rüydü. Bu da Allah *Subhanehu ve Teala*'ya eş koşmak yani müşrikliktir. Mekke'nin, Lâ ilâhe illâllah yani Allah'tan başka ilâh yoktur davetine icabet etmeyen müşrik halkı, Mekke tâğutlarının parlamentolarında oluşturdukları bu ve bunlar gibi kanunlarına itaat etmeleri ve kanun koyucu olarak onları benimsemelerinden ötürüydü. Yine bu meseleyi açıklığa kavuşturacak en güzel örneklerden birisi de, Tövbe suresinin 31. âyeti ve bu âyetin Resulullah *Sallalahu aleyhi ve sellem* tarafından yapılan tefsiridir.

اتَّخَذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُواْ إِلاَّ لِيَعْبُدُواْ إِلَـهًا وَاحِدًا لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rabler (ilâhlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir ilâha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilâh yoktur. Allah, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir."[80]

"İmam Ahmed, Tirmizi ve İbn Cerir'in muhtelif kanallardan olmak üzere Adiyy İbn Hatim Radiyallahu anhu'dan rivayetlerine göre, Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem'in daveti ona ulaştığında, o Şam'a kaçmıştı. O, cahiliye devrinde Hıristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esir edildiler. Sonra Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem kız kardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslâm'a ve Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem'in yanına gelmeye teşvik etti. Adiyy Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reis olup babası Hatim et-Tâî cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adiyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu halde Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve

---

[80] Tövbe Suresi: 31

sellem'in yanına girdi. Allah Resulü: ***'Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını, rahiplerini rabler edindiler.'*** *âyetini okudu. Adiyy der ki: Ben; Muhakkak onlar, onları rab edinmediler ki dedim. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem:* **"Evet, âlim ve hahamları (yöneticileri) onlara helâli (serbesti) haram (yasak) kıldılar, haramı da helâl kıldılar. Ve onlar da kendilerine itaat etti. İşte onların yöneticilerine ibadet etmesi budur"***, buyurdular."*

"Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını ve rahiplerini rabler edindiler." *âyetinin tefsirinde Huzeyfe ibn el-Yeman, Abdullah İbn Abbas ve başkaları:*

"Muhakkak ki onlar, onların serbest ve yasak kıldıklarında onlara tâbi olmuşlardır, demişlerdir."[81]

Önceki konularda ehli kitabın, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarını değiştirerek insanlara hükmettiklerinden bahsetmiştik. Bu âyet ve hadiste de Adiyy b. Hatim'in ve o toplumun, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri dışında farklı kanunlar ile hükmeden ehli kitap yöneticilerine, bu itaatleri sebebiyle onları rab edindikleri anlatılmaktadır. Âyetin devamında: ***"Oysa onlar, tek olan bir ilâha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilâh yoktur."*** denilerek, Allah *Subhanehu ve Teala* kendi hükümleri dışında farklı hükümler belirleyenlere itaatin, onlara yapılan bir ibadet olduğunu ve bunun, kendisinden başka onların da ilâh edinilmesi anlamına geldiğini açıklamıştır. Konudaki dikkat çekici hususlardan birisi de, Adiyy b. Hatim'in: "*Muhakkak onlar, onları rab edinmediler ki"* cümlesidir. Bu cümleden anlaşılıyor ki Yahudi ve Hıristiyan yöneticiler, insanlara

---

[81] İbn Kesir, Tefsir'ul Kur'ân'il Azim, c. 4, s. 438

ağızları ile "biz sizin ilâhınızız, sizin Rabbiniz biziz" gibi sözler söylememişlerdir. Bu bakımdan Adiyy b. Hatim yapılan bu fiilin, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet edilerek onları ilâh edinmek anlamına geldiğinden habersizdir.

Günümüzde de insanlar, tâğutların parlamentolarında Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerine muhalif olarak belirledikleri kanunlarına itaat etmenin, onlara ibadet ederek ilâh edinmek olduğunun farkında değildirler. Fakat buna rağmen Allah *Subhanehu ve Teala* ne o günün Yahudi ve Hıristiyan halkını, ne de günümüz insanlarını bu konuda mazeretli saymamış ve onlara: ***"Allah, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir."*** diyerek, onların Müslüman değil müşrik olduklarına hükmetmiştir.

"Hahamlarını ve rahiplerini Rab'ler edindiler..." *"Bu kısmın gerçek manasını, bizzat Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem kendisi açıkladı. Daha önceleri bir Hıristiyan olan Adiy b. Hatim, İslâm'ı kavrayıp anlamak niyetiyle geldiği zaman, taşıdığı şüpheleri gidermek için Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem'e birkaç soru sordu. Bu sorulardan biri şu idi: "Bu âyet bizi, âlimlerimizi ve rahiplerimizi rabler edinmekle suçluyor. Bunun gerçek manası nedir? Zira biz onları kendimize rabler edinmeyiz" dedi. Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem cevaben ona karşı bir soru yönelttiler:* **"Siz onların gayrı meşru (yasak) ilan ettiklerini gayri meşru, onların meşru (serbest) kabul ettiklerini meşru sayıp öylece kabul etmiyor muydunuz?"** *Adiy, "Evet böyledir" diye tasdik etti. Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem:* **"İşte bu sizin onları kendinize rabler edinmenizdir"** *buyurdu. Dolayısıyla bu hadis-i şerif, Allah Subhanehu ve Teala 'nın kitabına yetki tanımaksızın helâl ve haramın sınırlarını belirleme yetkisini*

kendisinde görenlerin nefislerini ilâh ve rab ittihaz ettiklerini ve onlara kanun koyma yetkisi tanıyanların da onları rabler edindiklerini göstermiş olmaktır. Onların; a) Allah Subhanehu ve Teala 'ya oğullar isnad etmek, b) Kanunları yapma yetkisini Allah Subhanehu ve Teala 'dan başka kimselere vermekle itham edildiklerine ayrıca dikkat edilmesi gerekir. Bu iki husus Allah Subhanehu ve Teala'nın varlığına inansalar bile, onların O'na inandıklarına dair iddialarının inandırıcı olmadığını ispat eder. Allah Subhanehu ve Teala hakkındaki böyle yanlış bir kavrayış, mensuplarının Allah'a olan inançlarını anlamsız kılar."[82]

Tefsir bilgini Sudey, bu âyeti açıklarken şöyle demiştir:

"Onlar yüce Allah Subhanehu ve Teala'nın kitabını arkalarına atarak din adamlarının hükümlerine başvurdular. Bundan dolayı yüce Allah Subhanehu ve Teala bu âyetin devamında; ***"Oysa onlara sadece tek ilâha kulluk etmeleri emredilmişti"*** *buyuruyor. Yani o tek ilâh bir şeyi yasak kılınca o şey yasak sayılacak, O'nun serbest ilan ettiği şeyler serbest bilinecek, koyduğu yasaya uyulacak ve verdiği hüküm yürürlüğe konacaktır."*

Tefsir bilgini Alûsî de bu âyeti şöyle açıklıyor:

"Çoğu tefsir bilginlerinin görüşüne göre bu âyetteki ilâh edinmekten maksat, kitap ehlinin din adamlarını evrenin ilâhları saydıkları, böyle bir inanç taşıdıkları değildir. Buradaki ilâh edinmekten maksat, onların din adamlarının kişisel emirlerine ve yasaklarına uymalarıdır."

Seyyid Kutub, bu âyet hakkında şöyle demiştir:

---

[82] Tefhîmu'l Kur'ân, c. 2, s. 222

"1- İbadet, yasal hükümlerde Kur'ân'ın âyetlerine ve Peygamberimiz Sallallahu aleyhi ve sellem'in bu âyetlere ilişkin açıklamalarına uymak demektir. Yahudiler ile Hıristiyanlar, hahamları ile rahiplerinin ilâh olduklarına inanmak, onlara ibadet amaçlı hareketler sunmak anlamında bu din adamlarını ilâh edinmiş değillerdi. Buna rağmen yüce Allah Subhanehu ve Teala, bu âyette onların müşrik olduklarına, bir sonraki âyette de kâfir olduklarına hükmetmiştir. Bu hükmün tek gerekçesi, onların din adamlarını yasa koyma mercii olarak kabul etmeleri, koydukları yasalara uymaları, boyun eğmeleridir. İlâhi hükmün tek sebebi budur. Ayrıca, inançta ve ibadetlerde Allah Subhanehu ve Teala 'dan başkasını ilâh edinmiş olmak şart değildir. Sırf bu tutum, sahibini Allah'a ortak koşmuş duruma düşürür. Sırf bu sapıklık, sahibini müminlerin safından çıkarıp, kâfirlerin saflarına katmak için yeterlidir.

2- Bu âyet hahamlarına yasa koyma yetkisi tanıyan, onlarca konmuş yasalara uyan ve itaat eden Yahudiler ile İsa Aleyhis selam'a ilâhlık yakıştıran ve ona ibadet amaçlı davranışlar sunan Hıristiyanları aynı derecede müşrik sayıyor, aralarında hiçbir fark görmüyor. Yani her iki tutum da sahiplerini Allah Subhanehu ve Teala 'ya ortak koşmuş saydırma açısından eşit ağırlıklı suçlardır. Her iki sapıklık da sahiplerini müminlerin safından çıkarıp, kâfirlerin saflarına katmak için yeterlidir.

3- İnsanın Allah Subhanehu ve Teala 'ya ortak koşan bir müşrik sayılması için yasa koyma yetkisini Allah Subhanehu ve Teala dışındaki bir merciye, mesela kullara tanıması yeterlidir. Bu sapıklığın yanı sıra söz konusu kulun ya da kulların ilâh olduğuna inanması, onu ya da onlara ibadet amaçlı hareket-

ler sunması şart değildir. Az önceki iki paragrafımız bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır. Biz burada bu gerçeği bir kere daha vurgulamak istedik."[83]

Bu açıklamalardan da görüldüğü gibi âyetin ve âyet hakkında ki hadisin hükmü sadece Yahudi ve Hıristiyanlar için özel değildir. Bu hüküm, hâkimiyet noktasında Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasaları ile insanları yönetmeyen ve bu yöneticilerin yasalarına itaat eden tüm insanlığı bağlar.

Yahudi ve Hıristiyan yöneticiler, insanlara hükmetmeleri için sorumlu tutuldukları ilâhi kitabın hükümlerini tamamen yürürlükten kaldırmamışlardı. Fakat insanlara hükmederken Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerini bazen uyguluyor, bazen uygulamıyor, bazen de hükümlerin üzerinde değişiklikler yapıyorlardı. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabını tamamen yürürlükten kaldırmamış olmalarına rağmen, Allah *Subhanehu ve Teala* onların kâfir olduklarına hükmetti. Bu noktada onların hükümlerine itaat eden halk ise, bu tâğutları Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka hükümde ilâh edinerek, bu şekilde onlara ibadet edip müşrik olmuşlardı.

Önemli Bir Not

Mekke müşriklerine, Yahudi ve Hıristiyanlara yönelik yapmış olduğumuz bu açıklamalardan, onların işlemiş oldukları bu fiili yine onlardan başka bir topluluk işlerse aynı hükme tâbi tutulamaz gibi bir sonuç çıkartmak, ya Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabında anlatılan bu olayların bize boş yere anlatıldığını "haşa", ya da bu kitabın hükümlerinin

[83] Fi Zilal-il Kur'ân, c. 5, s. 287

Yahudi ve Hıristiyanları ilgilendirdiğini ve bizimle bu kitabın hiçbir alakasının olmadığını veya Allah *Subhanehu ve Teala* önceki ümmetlere kendi ilâhlık vasfından bir pay vermemiş, fakat bu ümmete hâkimiyette bir pay vermiştir "haşa" demekle eş değerdir.

Kıyamete kadar hangi kavim, hangi topluluk olursa olsun, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlık vasfı olan hâkimiyeti kendisine nispet ederse tâğut, kim de bu tâğutları tekfir edip onlara itaatten kaçınmaz, aksine onların belirlediği kanunlara itaat ederse, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka ilâh edinmiş olur.

GÜNÜMÜZ PARLAMENTOSU

Yukarıdaki bölümlerde birinci gurubun müntesipleri diye adlandırdığımız Mekke tâğutlarından, ehli kitaptan ve bunların yönetim şekillerinden bahsederek, işlemiş oldukları bu fiiller yüzünden Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bu insanlara tâğut dediğini açıkladık. Bu bölümde de geçmiş ümmetlerdeki insanların işlemiş olduğu şirk fiillerinin, bugünde günümüz tâğutları tarafından işlenmesinden bahsedeceğiz.

Hâkimiyet noktasında Allah *Subhanehu ve Teala* ile mücadele içerisine giren tâğutlara ve onların küfür sistemlerine geçmiş ümmetlerde sıkça rastlandığı gibi maalesef günümüzde de aynı hastalığa rastlamış bulunuyoruz. Bugünde geçmiş ümmetlerdeki; Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inan, O'na birtakım ibadet içerikli amelleri sunarak O'nun adını sıkça anan, göklerin ve yerlerin yaratıcısı olarak Allah *Subhanehu ve*

Teala'yı kabul eden fakat yeryüzü idaresini kendilerinde gören tâğutların varlığı mevcuttur. Günümüzde insanların oluşturdukları meclisin içerisinde, lâiklik çatısı altında toplanan bir grup insan, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmış olduğu kullarına şeriât dışı yasaklar ve serbestler belirleyerek onlara hükmetmektedirler.

Evet, günümüz tâğutları ile Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde yaşayan ehli kitabın tâğutlarını birebir kıyaslamamız doğru olmaz. Çünkü bu iki zümreyi birbirinden ayıran çok büyük bir fark vardır. Bu fark, işledikleri fiilin hükmünün şirk olması değil, işlemiş oldukları fiilin kendisi ile alakalıdır. Şimdi bu farkı açıklamak için yukarıda aktardığımız, Maide Suresi 44. âyete tekrar değinelim:

"Bera b. Azib bize şu rivayeti aktardı: Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem, yüzü kömürle siyaha boyanmış ve değnekle dayak yemiş bir Yahudi ile karşılaştı. Onu çağırıp: **"Bu halin nedir?"** *diye sordu. Bu kişi: "Ben zina ettim. Yöneticilerimizde bana bu cezayı uyguladılar", dedi. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem:* **"Zina edenin cezasını kitabınızda bu şekilde mi buluyorsunuz?"** *buyurdu. Adam: "Evet", dedi. Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem, bunun üzerine onların âlimlerinden bir kişiyi çağırarak:* **"Musa'ya Tevrat'ı indiren Allah aşkına söyle, kitabınızda zina edenin cezasını böyle mi buluyorsunuz?"** *buyurdu. Adam dedi ki: "Hayır, böyle bulmuyoruz. Eğer bana Allah adına yemin verdirmeseydin sana gerçeği haber vermeyecektim. Biz Kitabımızda zina edenin cezasını Recm (taşlayarak öldürme) şeklinde bulmaktayız. Fakat zina, bizim ileri gelenlerimiz içerisinde çoğaldı. Dolayısıyla asil bir kimseyi zina ederken yakaladığımızda onu bırakır, avamdan birisini yakaladığımızda*

ise ona ceza uygulardık. İşte bu yüzden dedik ki, hem ileri gelen asil kimseye, hem de sıradan birisine beraberce tatbik edebileceğimiz bir ceza üzerinde birleşelim. Böylece recm yerine, yüzü kömürle siyahlatma ve değnekle sopalama üzerinde birleştik," dedi. Bunun üzerine:

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

"Kim Allah'ın hükümleri ile hükmetmezse, işte onlar kâfir olanların ta kendileridir." *âyeti nâzil oldu."*[84]

Şimdi bu âyet ve nüzul sebebi ile alakalı aktarılan rivayeti, günümüz tâğutlarına kıyaslayarak açıklamaya çalışalım:

1) Bu rivayette görüldüğü gibi ehli kitap olan tâğutlar zinayı suç olarak kabul etmektedirler. Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendilerini sorumlu tutmuş olduğu kitaplarda bu iş suçtu.

2) Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendilerine indirmiş olduğu kitapta, zina suçunu işleyenlere ceza uygulanmasının gerektiği yazılmaktaydı. Bundan dolayı da ehli kitap, zina suçu işleyenlere ceza uygulamaktaydılar.

3) Bu insanlar, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın emri olduğundan dolayı zinaya suç diyorlar, zina edene ceza uyguluyorlar fakat uygulamış oldukları ceza ise Allah *Subhanehu ve Teala*'nın belirlemiş olduğu ceza değil, kendi menfaatleri doğrultusunda oluşturdukları bir cezaydı. Yani Allah *Subhanehu ve Teala* recm edin derken bu insanlar sopa vuruyorlardı.

---

[84] Müslim, Kitabu'l-Hudud, 28/1700 s. 1327; Ebu Davud, Hudud, 4447, 4448; Nesai, Tefsir, 164

Sırf bu amellerinden dolayı Allah *Subhanehu ve Teala*: ***"Kim Allah'ın hükümleri ile hükmetmezse, işte onlar kâfir olanların ta kendileridir."*** âyetini indirdi ve bu kişiler bu fiilleri yüzünden kâfir hükmü giydiler.

4) Bu kişiler, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtine inanan insanlar olmakla birlikte, onun bir kısım hükümlerini uygulayan, (zinanın devletleri tarafından suç görülmesi ve ceza uygulanması gibi...) fakat menfaatleri söz konusu olduğunda ise bir kısmını uygulamayan insanlardı.

Şimdi bu maddeleri günümüz tâğutları ile kıyaslayalım:

1) Günümüz tâğutları, kendi kitaplarının şeriâtine (Kur'ân'a) göre zinayı suç olarak kabul etmeleri gerekirken, aksine bu fiili yasaları ile serbest hale getirmiş ve insanların bu fiili rahatça işleyebilmeleri adına onlara kolaylık sağlayarak ülkenin belirli bölgelerinde genelevleri açmışlardır. Ayrıca içerisindeki kadınları da belirli zaman aralıklarında hastane kontrolünden geçirmektedirler. Bu da yetmiyormuş gibi bir de insanların bu cürmü rahatça işleyebilmeleri adına, bu kurumların kapılarına güvenlik görevlisi olarak polis dikmişlerdir. Fakat yukarıdaki birinci maddede bahsettiğimiz ehli kitap, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kendilerine emrettiğinden dolayı bunun suç olduğunu kabul etmiş ve kendi anayasalarında buna ceza uygulamışlardır.

2) Günümüz tâğutları, sorumlu tutuldukları kitaplarının hükümlerine (Kur'ân'a) göre, zina suçunu işleyen kişilere ceza uygulamaları gerekirken, aksine onlar, zinaya suç diyen kişilere ceza uygulamaktadırlar! Genelevlerinin kapı-

larına diktikleri polisler aracılığı ile orada işlenen zina suçuna dışarıdan gelebilecek müdahaleleri önleyerek, bu müdahaleleri yapan kişileri gözaltına almaktadırlar. Ayrıca dışarıda evli olmayan fakat evli gibi hayat yaşayan çiftlere müdahale edilmesi de suçtur. Fakat yukarıdaki ikinci maddede belirttiğimiz ehli kitabın tâğutları, zina suçunu işleyen kişilere Allah *Subhanehu ve Teala* emrettiği için ceza uyguluyorlardı.

3) Zinayı suç gören, bunu yapan kişilere ceza uygulayan, fakat uygulamış oldukları hükümlerin sadece bir kısmının kendi menfaatlerine dayanması sonucunda: ***"Kim Allah'ın hükümleri ile hükmetmezse, işte onlar kâfir olanların ta kendileridir."*** âyeti ehli kitap olan tâğutların üzerine inmişse, zinayı suç görmeyen, buna suç demeyi suç sayan, zina edenlere ceza uygulamak yerine bu cürmü daha rahat işlemeleri adına kuruluşlar açan günümüz tâğutları için bugün vahiy kesilmemiş olsaydı nasıl bir âyet inerdi siz düşünün!

4) Geçmiş dönemin tâğutları insanlara hükmederken Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâti ile hükmederler fakat bir kısım hükümlerde kendi menfaatleri doğrultusunda hüküm verirlerdi. Yani kısmen de olsa kendi uydurdukları hükümleri uygularlardı. Buna rağmen kâfir hükmü giydiler.

Fakat günümüz tâğutları bırakın kısmen Kur'ân şeriâtini uygulamayı, onu tamamen yürürlükten kaldırmışlar ve onun hükümlerini kısmen de olsa uygulamayı yasaklamışlardır! Kendilerinin bir araya gelerek meclisleri içerisinde oluşturmuş oldukları ve insanlara kanun olarak belirledikleri anayasa kitaplarının içerisinde bulunan maddelerden birisi şöyledir:

Madde 24:

Kimse, devletin sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandıramaz!

Geçmiş dönemin ehli kitap olan tâğutlarının anayasa kitaplarında böyle bir maddenin varlığı bile düşünülemezdi!

Bu; "Hiç kimse yönetimi Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabına dayandıramaz " demekten başka nedir?

Bugün en dindar parti olarak görüneninden, dinsiz olarak görünenine kadar tüm parti mensupları, bu ve bunlar gibi Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtini inkâr eden nice maddelerin altlarına imza atarak bu görevlere başlamaktadırlar. Şimdi sizlere Allah *Subhanehu ve Teala* için bir soru soralım da siz de bu soruya Allah *Subhanehu ve Teala* için cevap verin!

Geçmiş dönemde insanlara hükmeden tâğutların kâfir olma nedenleri, günümüz insanlarına hükmeden tâğutların nedenlerinden daha hafif değil mi? Peki onları kâfir yapıp da bunları Müslüman yapan sebep nedir?

Allah *Subhanehu ve Teala* Kur'ân-ı Kerim'de ehli kitaptan bahsederek bizim de bu âyetlerden ders çıkarıp aynı fiilleri işlemememizi irade etmektedir. Hâkimiyet noktasındaki bu suçu ister Yahudi işlesin, ister Hıristiyan işlesin, isterse bir Müslüman işlesin sonuç asla değişmeyecektir. Nasıl ki Kur'ân'da içki haramsa ve bu içkiyi içen ister Yahudi, ister Hıristiyan, ister Müslüman olsun haram işlemiş oluyorsa, yine aynı şekilde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri ile

insanlara hükmetmeyen kim olursa olsun kâfir olur. Allah *Subhanehu ve Teala* ehli kitaba kendi hâkimiyet vasfından bir pay vermemiş de, günümüz tâğutlarına bir pay "haşa" vermiştir demek, bir nevi Allah *Subhanehu ve Teala*'yı inkâr etmek demektir.

أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ

"Yaratmak da, hükmetmek de Allah'a aittir."[85]

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

"Allah, kimseyi hükmünde ortak etmez."[86]

إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلّهِ

"Hüküm, sadece Allah'a aittir."[87]

Bu ve bunlar gibi âyetlerde Allah *Subhanehu ve Teala* hükmetme vasfının yalnızca kendisine ait olduğunu ve bu vasfa hiç kimsenin ortak olamayacağını bildirmiştir. Düşünün ki günümüz tâğutları bir gün mecliste toplanıp da:

"Biz yeni bir yaratma tasarısı düzenledik. Bundan böyle bizde yaratacağız" deseler, ne derdiniz?

Vereceğiniz cevap tabi ki olumlu bir cevap olmayacaktır. Onların kâfir olduklarından şüphe dâhi etmeyeceksiniz.

Peki, aynı tâğutlar meclislerinde toplanarak:

"Biz; içki, kumar, faiz, zina, miras hukuku vs... gibi konularda yeni kanun tasarıları çıkarttık" dediklerinde ne-

---

[85] Araf Suresi: 54
[86] Kehf Suresi: 26
[87] Yusuf Suresi: 40

den aynı tepkiyi vermiyoruz? Aynı âyetin içerisinde Allah *Subhanehu ve Teala* yaratmanın ve hükmetmenin yalnızca kendisine ait olduğunu bildirmemiş miydi?

Şimdi yine yukarıdaki bölümlerde Mekke tâğutlarının şirk fiillerine dair aktarmış olduğumuz rivayeti tekrar burada zikrederek, onların durumlarını günümüz tâğutarının durumları ile kıyaslayalım.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُواْ يُحِلّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِؤُواْ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ اللّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللّهُ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

"Haram ayları ertelemek, ancak küfürde daha da ileri gitmektir ki bununla inkâr edenler saptırılır. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına uygun getirip böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılmak için haram ayı bir yıl helâl, bir yıl haram sayıyorlar. Onların bu çirkin işleri, kendilerine süslenip güzel gösterildi. Allah, inkârcı toplumu doğru yola iletmez."[88]

Bu âyete yönelik Mekke tâğutlarının durumlarından bahsetmiştik. Bu hüküm, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın geçmiş ümmetlerden beri hükme bağladığı bir kanunuydu. Bu kanun da, belirlenmiş olan dört ayın haram aylar olmasıydı. Mekkeli tâğutlar bu aylara Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükmü olduğundan dolayı hürmet eder ve bu aylarda kan dökmek, savaşmak, insanlarla sürtüşmek gibi yasaklanan fiilleri işlemezlerdi. Fakat önemli menfaatleri söz konusu olduğunda bu ayların yerlerini değişerek haram olan aylarda savaşırlardı. Bu yapmış oldukları fiillerini, yani Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükme bağladığı bir kanunun yerini değiştirmeyi

[88] Tövbe Suresi: 37

Allah *Subhanehu ve Teala*: ***"Haram ayları ertelemek, ancak küfürde daha da ileri gitmektir"*** diye adlandırdı.

Peki, günümüz tâğutlarının, bırakın Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarından herhangi birini kısmen de olsa uygulayıp, menfaatleri söz konusu olduğunda ertelemeyi, tamamen Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunlarını yürürlükten kaldırarak, bu kanunları kısmen bile uygulamayı yasaklamaları küfürde ileri gitmek demek değil de nedir?

Şimdi bu konu ile ilgili bazı nakilleri sizlerle paylaşayım:

"Hüküm koyma yetkisi, sadece ve sadece Allah Subhanehu ve Teala'nın olmalıdır. İlâhlığının her şeye egemen olması gereğince hüküm, sadece Allah Subhanehu ve Teala 'ya özgüdür. Zira egemenlik ilâhlığın niteliklerindendir. Egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren, ister bir birey, bir sınıf, bir parti, ister bir grup, bir ulus, isterse uluslararası bir örgüt şemsiyesi altında tüm insanlar olsun, ilâhlığın nitelikleri noktasından herkesten önce Allah Subhanehu ve Teala 'ya savaş açmış demektir. İlâhlığın baş niteliği durumundaki egemenlik noktasında yüce Allah Subhanehu ve Teala 'ya savaş açan ve egemenliğin kendisine ait olduğunu ileri süren, yüce Allah Subhanehu ve Teala'yı apaçık bir biçimde inkâr etmiştir. Böyle bir kimsenin kâfir olduğu noktasında dinin kesin hükmü için, sadece bu âyetteki ifade bile yeterlidir!

Kişiyi dosdoğru dinin çerçevesinin dışına çıkaran, ilâhlığın baş niteliği konusunda Allah Subhanehu ve Teala 'ya savaş açmış bir konuma getiren böylesi bir iddia için, sadece putperestlikte tek bir kalıp yoktur. Bir başka deyişle böylesi bir iddiaya kalkışan kişinin ille de, "Sizin için, kendimden başka

bir ilâh tanımıyorum!" ya da tıpkı Firavun gibi açıkça: "Sizin en yüce rabbiniz benim!" demiş olması şart değildir. Sadece, Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtini egemen kılmayıp bir kenara iterek, yasaları başka bir temele dayandırmak ya da sadece Allah Subhanehu ve Teala dışında egemen konuma gelmiş makamdakileri, otoritenin kaynağı olarak görmek bile bu türden bir iddiaya kalkışmış bir konuma sürüklenmeye yeterlidir. Bunu yapan, tüm uluslar ya da bir grup insan bile olsa, durum değişmemektedir... İslâm sisteminde ümmet, kendisine bir yönetici seçerek ona Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtinin hükümlerini uygulama yetkisini verir. Ancak bu, yasalara meşruluk kazandıran egemenliğin temelinde ümmetin bulunduğu anlamına gelmez. Tam tersine egemenliğin kaynağı sadece Allah Subhanehu ve Teala'nındır. Ne var ki, İslâm araştırmacılarından bile pek çok kimse, hükümet eden yani yöneten ile otorite kaynağını birbirine karıştırmaktadır. İnsanlar bir bütün olarak, egemenlik yani hüküm koyma hakkına sahip değildirler. Bu hak sadece bir olan Allah Subhanehu ve Teala 'ya aittir. İnsanlar sadece, Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtinde bildirdiği hükümleri uygulamak durumundadırlar. Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtinde yer almamış bir hükmün ne doğruluğu söz konusudur, ne de meşruluğu! Doğru olan, sadece Allah Subhanehu ve Teala'nın koyduğu hükümlerdir..."[89]

"Allah Subhanehu ve Teala'nın indirdiği ahkâmın dışındakilerle hükmeden otoriterler. Bunlar da Kur'ân'ın sarih ifadesiyle tâğut sayılmışlardır... Çünkü kulun sınırı Allah Subhanehu ve Teala'nın hükümleriyle hükmetmek, onlarla kendisini bağımlı hissetmek ve onlara başvurmaktır. Eğer kul haddi aşıp

[89] Fi Zilali'l Kur'ân, c. 6 s. 262, 263

Allah Subhanehu ve Teala'nın indirdiği hükümleri dışlayıp istediği şekilde hükmedebileceğini vehmederek kendisinin Rububiyet ve Uluhiyeti olduğunu iddia ederse isyana dalmış ve tâğut haline gelmiş demektir."[90]

"İster Müslümanlar, ister kâfirler, ister fütüvvet ehli kimseler, ister atıcılar, ister ordu, ister fakirler, isterse başka kimseler olsun, Allah Subhanehu ve Teala'nın mahlûkatının hiçbiri arasında, kimse Allah Subhanehu ve Teala ve Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem'in hükmü dışında kalan bir hükümle hükmedemez."[91]

İbn Kesir, Araf suresi 54. âyetin tefsirinde şu hadisi nakletmiştir; Allah Resulü Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Kim, işlemiş olduğu sâlih bir amelden dolayı Allah'a hamd etmez ve kendine hamd eder (kendini överse), muhakkak küfretmiş ve ameli boşa gitmiş olur. Kim, Allah'ın kullara (kanunda) bir yetki verdiğini iddia ederse, Allah'ın Peygamberlerine indirdiğini inkâr etmiş olur. Çünkü Allah Teala:

***'Bilin ki yaratma da, emir de O'nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı ne yücedir.'* buyurmuştur."**

Sonuç olarak günümüzün yöneticileri ister dindar gözüksün ister tam tersi, ister ibadet etsin ister etmesin, Allah Subhanehu ve Teala'nın ilâhlığı noktasında hâkimiyeti kendilerinde gördüklerinden ve insanları Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtine dayanmadan yönettiklerinden dolayı tâğut olmaktadırlar. Allah Subhanehu ve Teala bu ve bunlar gibi insanların işlemiş olduğu bu fiillerinden dolayı kâfir olduklarına hükmetmiştir.

---

[90] Ehli Sünnet Akidesi, s. 113,114
[91] El-Akidetu'l Vasıtıyye, s. 376,377

GÜNÜMÜZ TÂĞUTLARININ KANUNLARINA İTAAT ETMEK

Bu başlık altında, önceki ümmetlerde yaşamış olan ve hâkimiyette bir pay sahibi olduğunu düşünen tâğutlara itaat eden halkın durumuna kıyasla, günümüzde hâkimiyette kendilerinin de hak sahibi olduklarını düşünen tâğutlara itaat eden halkın durumundan bahsedeceğiz.

Günümüzdeki tâğutlara itaat etmek sandık başına giderek oy kullanmak ile tezahür etmektedir. Bugün bir kişinin herhangi bir parti için oy kullanması demek, o partiyi iktidara getirerek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabı ile insanlara hükmedilmemesini, hâkimiyetin Allah *Subhanehu ve Teala*'da değil de insanlarda olmasının gerektiğini onayladığı anlamına gelmektedir. Kaldı ki oyu veren kişi bilmektedir ki, iktidara gelen parti Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak dediklerine serbest, serbest dediklerine ise yasak diyecektir. Bu durum, aynı yukarıdaki ikinci grubun müntesipleri olarak açıkladığımız, ilâhlık iddia eden tâğutlara itaat eden kişilerin durumu gibidir. Şimdi hatırlatmak için bu nakilleri tekrar değerlendirelim:

Tevbe suresi 31. âyetin girişinde Allah *Subhanehu ve Teala*:

اتَّخَذُواْ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُواْ إِلاَّ لِيَعْبُدُواْ إِلَـهًا وَاحِدًا

"Onlar hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlara tek ilâh olan Allaha ibadet etmeleri emrolunmuştu" diye buyurmaktadır.

Peki, bu halk ne yapmıştı da, yapmış oldukları bu fiilleri ile Allah *Subhanehu ve Teala* onlara önderlerini ve liderlerini rab edindiklerini ve onlara ibadet ettiklerini söyledi?

Bu âyetin nüzul sebebine tekrar dönüp baktığımızda, Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in bu konuyu şu şekilde izah ettiğini görmekteyiz:

"Sizin hahamlarınız ve rahipleriniz Allah'ın yasak dediği bir şeye serbest, serbest dediği bir şeye de yasak dediklerinde siz onlara itaat ediyor muydunuz?"

Şimdi biz bu tabiri günümüze göre isimlendirerek söyleyelim. Nitekim o günün haham ve rahiplerinin konumu insanlara hükmeden, insanların kanunlarını belirleyen yöneticiler olarak bilinmekteydi:

"Sizin yöneticileriniz ve partileriniz, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak dediği bir şeye, örneğin; içki, kumar, faiz, zina vb... serbest dediklerinde, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın serbest dediklerine de, örneğin; birden fazla evlilik vb... yasak dediklerinde siz onlara itaat ediyor muydunuz? Yani oy veriyor muydunuz?"

Adiyy b. Hatim Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in bu sorusuna, "Evet ediyorduk "cevabını verdiğinde ise Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem*:

"İşte bu itaat, onlara ibadet etmeniz demektir." cevabını verdi. Yani hem o gün, hem de bugün, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasaklarına serbest, serbestlerine ise yasak diyen

tâğutların kanunlarına itaat etmek, onları Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka rab ihdas ederek, onlara ibadet etmek anlamına gelmektedir.

Ayetin son kısmında ise Allah *Subhanehu ve Teala*, hâkimiyet noktasında kendisinden başkasına itaat edenlerin hükümlerini açıklamıştır:

سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"Allah, müşriklerin koştukları ortaklardan yücedir."

Dikkat edilecek bir başka husus ise, âyetin giriş kısmında: ***"Onlar hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de"*** denilerek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri ile hükmetmeyen tâğutlara itaat etmek ile Meryem oğlu Mesih'e tapınmayı Allah *Subhanehu ve Teala* aynı kefede değerlendirmiştir. Nasıl ki ilki Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet etmek ve bunun sonucunda müşrik olmaksa, aynı şekilde ikincisinin de hükmü Allah *Subhanehu ve Teala* katında aynıdır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâti dışında kalan tüm sistemlerin kanunlarına itaat etmek ile Meryem oğlu Mesih "haşa" Allah'ın oğludur demek, eşit suç olarak değerlendirilmiştir.

Bu âyetin tefsirinde İbn Kesir, şu rivayeti aktarır:

"Onlar Allah'tan ayrı hahamlarını ve rahiplerini Rabler edindiler" *"âyetinin tefsirinde Huzeyfe ibn el-Yeman, Abdullah İbn Abbas ve başkaları: Muhakkak ki onlar (halk), onların (tâğutların) serbest ve yasak kıldıklarında onlara tâbi olmuşlardır, demiştir."*

Tefsir bilgini Alûsî de bu âyeti şöyle açıklıyor:

"Çoğu tefsir bilginlerinin görüşüne göre bu âyetteki ilâh edinmekten maksat, kitap ehlinin din adamlarını evrenin ilâhları saydıkları, böyle bir inanç taşıdıkları değildir. Buradaki ilâh edinmekten maksat, onların din adamlarının kişisel emirlerine ve yasaklarına uymalarıdır."[92]

Önemli Bir Not

Şunu da belirtmek gerekir ki, yukarıda yapmış olduğumuz nakilde oy vermenin ibadet olduğundan söz ettik. Resululluh *Sallallahu aleyhi ve sellem*'in konu ile ilgili âyetin tefsirinde Adiyy b. Hatim'e vermiş olduğu cevap bu yöndeydi. Fakat Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* cevabını vermeden önce Adiyy b. Hatim'e bir soru sordu. Sormuş olduğu bu soru aslında işin ibâdî boyutunu ortaya çıkartmaktadır. **"Onlar, Allah'ın yasak dediği bir hükme serbest, serbest dediği bir hükme de yasak dediklerinde siz onlara itaat ediyor muydunuz?"** İşte işin ibadet boyutu da bu kısımdır.

Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükme bağlamış olduğu her hangi bir hükmün varlığı söz konusuyken, bir başkasının o hükmü değiştirerek hüküm belirlemesi, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya karşı yapılan en büyük küstahlıktır. Bu noktada Allah *Subhanehu ve Teala*, bırakın bizim gibi sıradan insanları, Peygamberlerine dâhi hak tanımamıştır.

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللّهُ وَلاَ تَتَّبِعْ أَهْوَاءهُمْ عَمَّا جَاءكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاء اللّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ آتَاكُم فَاسْتَبِقُوا الخَيْرَاتِ إِلَى الله مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

[92] Fi Zilal-il Kur'ân, c. 5, s. 287

"Sana da, daha önceki kitabı doğrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'ân'ı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet. Sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma. (Ey ümmetler!) Her birinize bir şeriât ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı. Fakat size verdiğinde (yol ve şeriâtlerde) sizi denemek için (böyle yaptı). Öyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri(n gerçek tarafını) O haber verecektir."[93]

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ اللّهُ وَلاَ تَتَّبِعْ أَهْوَاءهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

"Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'ân'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır."[94]

Aktarmış olduğumuz bu iki âyetin öncesinde gelen âyetlerde, ehli kitap yöneticilerinin insanlara hükmederken Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükmü ile hükmetmediklerinden, hükümlerini kendi menfaatleri doğrultusunda belirleyerek bu şekilde insanlara hükmettiklerinden dolayı kâfir olduklarından bahsedilmektedir. Bu âyetlerde de Allah *Subhanehu ve Teala* Peygamberine, önceki milletlerin düşmüş olduğu bu yanılgıya asla düşmemesini, insanlara hükmederken sadece

---

93 Maide Suresi: 48
94 Maide Suresi: 49

Kur'ân ile hükmetmesinin gerektiğini ve bu hükümlerin bir kısmından dâhi taviz vermemesinin gerektiğini bildirmiştir.

Allah *Subhanehu ve Teala* Peygamberlerine dâhi böyle bir hakkı vermemiştir. Çünkü bu Allah *Subhanehu ve Teala*'nın bir ilâhlık vasfıdır ve bu vasıfta kimse O'na ortak olamaz. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlığı noktasında kullara yapılan her itaat, onlara yapılan ibadet anlamına gelmektedir. Nasıl ki bir kişinin Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına namaz kılması o kişiye yapmış olduğu ibadet anlamına geliyorsa, bu da aynı şekilde ibadet anlamına gelmektedir.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللّهِ مَن لَّعَنَهُ اللّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُوْلَئِكَ شَرٌّ مَّكَاناً وَأَضَلُّ عَن سَوَاء السَّبِيلِ

"De ki: Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size söyleyeyim mi? Allah kime lanet ve gazap etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve tâğuta ibadet edenler kılmışsa, işte onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır."[95]

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلاَلَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

"Andolsun ki biz her kavme: 'Allah'a ibadet edin ve tâğuta ibadetten kaçının' diyen bir Peygamber gönderdik..."[96]

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ

"Tâğuta kulluk (ibadet) etmekten kaçınan ve Allah'a yönelenlere müjde var. Müjdele kullarımı!"[97]

---

[95] Maide Suresi: 60
[96] Nahl Suresi: 36

Mevdudi bu üç âyet hakkında şöyle demiştir:

''Bu üç âyette de ''tâğuta ibadet''le kastedilen, tâğuta itaat ve köleliktir. Daha önce de işaret ettiğimiz gibi, Kur'ân terminolojisinde tâğut kavramıyla, Allah Subhanehu ve Teala'ya isyan ederek Allah Subhanehu ve Teala'nın mülkünde kendi buyruk ve yasalarını hâkim kılmaya çalışan ve O'nun kullarını ya zorbalık ve terörle ya da vaad, ulufe veya propaganda gibi aldatıcı yollarla kendisine itaat ve kulluğa çağıran her türlü devlet, hükümet, düzen, sistem, önder, kişi ya da zümrelere boyun eğmek ve ona itaat ederek onun koyduğu buyruk ve yasalara bilerek isteyerek uymak açıkça tâğuta kulluk, tâğuta ibadet etmek demektir."[98]

Bu kısa hatırlatmadan sonra konumuza kaldığımız yerden devam edelim.

وَلاَ تَأْكُلُواْ مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

"Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahtır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar (müşrikler) olursunuz."[99]

Allah Subhanehu ve Teala kendiliğinden ölen hayvanların etlerini yasaklamışken, Mekke tâğutları bunun yenebileceğini ve serbest olduğunu söylemişlerdi. Allah Subhanehu ve Teala'nın kesin olan bu hükmüne rağmen bir başkasının

---

97 Zumer Suresi: 17
98 Kur'ân'ın Dört Temel Terimi, s. 108
99 Enam Suresi: 121

hükmüne itaat edilmesini, Allah *Subhanehu ve Teala* müşriklik olarak isimlendirmiştir. Buna şu şekilde örnek verelim:

Günümüzdeki yönetim biçimi olan lâik sistemdeki partilerin tümü iktidara gelsin veya gelmesin, meclis içerisinde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ne kadar yasak dediği hüküm varsa bunların tümüne serbest demektedirler. Bu sistemde Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümleri ile hükmetmenin dâhi yasak olduğunu anayasa maddelerinde belirttiklerini açıklamıştık. Bundan dolayı bu partilere, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerine muhalif hükümler belirlemelerine rağmen oy vermek, yine yukarıdaki âyette belirtildiği gibi şirktir ve bu amel sahibini müşrik yapar.

İmam Razi bu âyetin tefsirinde şöyle demiştir:

"Zeccâc: "Bu ifadede, Allah Subhanehu ve Teala'nın yasak dediklerinden birini serbest veya serbest dediklerinden birini yasak kabul eden her insanın, müşrik olduğuna bir delil vardır. Çünkü Allah Subhanehu ve Teala, kendisi dışında başka bir hâkim (hüküm koyan) kabul edeni müşrik saymıştır. İşte şirk budur" demiştir."

İmam Kurtubî ise tefsirinde şöyle demiştir:

"Eğer onlara itaat ederseniz." *"Yani meyteyi (murdarı) helâl kabul etmek hususunda onlara uyarsanız,* ***"elbette sizde müşrikler olursunuz."*** *Âyet-i kerime şuna delildir: Kim Allah Subhanehu ve Teala'nın yasak kıldığı herhangi bir şeyi serbest kabul edecek olursa, bununla müşrik olur. Şanı yüce Allah Subhanehu ve Teala ise meyteyi açık nas ile yasak kılmıştır. Başka herhangi bir kimsenin koyduğu bir hüküm ile meyte serbest kabul edilecek olursa, kabul eden şirk koşmuş olur."*

Mevdudi ise tefsirinde şu açıklamayı yapmıştır:

"Allah Subhanehu ve Teala'nın ilâhlığını kabul etmekle birlikte, Allah Subhanehu ve Teala'dan yüz çevirenlerin yollarını ve buyruklarını izlemek de şirktir. Allah Subhanehu ve Teala'nın birliğini kabul etmek, hayatın tüm yönlerinde Allah Subhanehu ve Teala'ya itaat etmektir. Allah Subhanehu ve Teala'nın yanı sıra bir başka kişiye daha itaat edilmesi gerektiğine inanan bir kimse akide açısından şirke düşmüştür. Haram ve helâl kılma yetkisini kendisinde gören böylesi kişilere Allah Subhanehu ve Teala'nın yol göstericiliğini hiçe sayarak itaat eden bir kimse ise şirke amelî açıdan girmiş olur."

Bu âyet hakkında Seyyid Kutub ise şöyle demiştir:

"Bu dinde hâkimiyet, itaat ve uyma konusunda gösterilen kesinliği ve açıklığı iyice kavrayabilmemiz için son açıklamanın önünde biraz duralım.

Bir Müslüman'ın Allah Subhanehu ve Teala'nın şeriâtinden kaynaklanmaksızın, hâkimiyeti tek başına O'na özgü kılmaya dayanmaksızın herhangi bir insanın koyduğu en ufak bir hükme uyması... Bu ufak noktada Müslüman'ın ona uyması kendisini Allah Subhanehu ve Teala'ya teslim olmuşluktan (Müslümanlıktan) çıkarıp O'na ortak koşmuşluk (müşriklik) konumuna getireceğini Kur'ân âyeti kesin ve net bir şekilde ifade etmektedir.

...Şayet bu adam Müslüman olur da böyle bir davranışta bulunursa, İslâm'dan çıkıp şirke girmiş demektir. Allah Subhanehu ve Teala'dan başkasına başvurduğu, O'ndan başkasına itaat ettiği sürece diliyle, "Allah'tan başka ilâh bulunmadığı-

na tanıklık ederim: Eşhedu en lâ ilâhe illâllah" demesinin hiçbir değeri yoktur.

İnsanların hayatları için kanunlar belirleyip bu kanunlar ile insanlara hükmetmek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratmak gibi bir ilâhlık vasfıdır. Dolayısı ile Allah *Subhanehu ve Teala*'nın ilâhlığı noktasında O'ndan başkasının hükümlerine itaat etmek de, Allah *Subhanehu ve Teala*'ya bu vasfında ortak koşmaktır ve bu da şirktir. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak dediği yasak, serbest dediği ise serbest kabul edilecek. Hiç kimsenin, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın izin vermediği şeyleri meşru yapmaya, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın, insanların hayatlarına yönelik belirlemiş olduğu hükümlerin zıddına hüküm vermeye hakkı yoktur. Ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dinde izin vermediği şeyleri meşru yapan sistemlere itaat etmenin de, Müslümanlık ile bir ilgisi yoktur.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاء شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَن بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine şeriat kıldılar. Eğer erteleme sözü olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Muhakkak ki zalimler için elem verici bir azap vardır." [100]

Bu ayet, gerek Resulullah *Sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde ki Mekke müşriklerini, gerekse de bugün Allah *Subhanehu ve Teala*'nın izin vermediği şeyleri insanlara meşru yapan laik rejimlere itaat edenleri muhatap almaktadır. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın dinine dayanmaksızın insanlara hükümler ihdas edenlerin yoluna uymak, onların hükümlerine itaat etmek, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtinden farklı şeriât,

[100] Şura Suresi: 21

O'nun dininden farklı bir din edinmek ve dolayısı ile O'ndan başka ortaklar edinmektir.

Mevdudi bu ayetin tefsirinde şu açıklamayı pyapmıştır:

" 'Şurekâu' (ortaklar) ifadesi ile sadece insanların kendilerine yalvardıkları, müracaatta bulundukları, dua ettikleri, ibâdet edip adak kestirdikleri ve bu şekilde ortak koştukları (sahte) ilâhlar kastedilmiş değildir. Burada 'ortaklar' ile; insanların kendilerine Allah Subhanehu ve Teala ile beraber hüküm koymada ortak kabul ettiği kimseler kastolunmaktadır. Öyle ki, onların ortaya attıkları düşüncelere, akîdelere, nazariyelere iman edilir ve ahlâki kaideler, kültürel normlar şeklinde ihdas ettikleri değerler ölçü olarak kabul edilir. Onların icad ettikleri kanunlara, dini törenlere, örf ve adetlere uyulur. Kişisel ve toplumsal hayatı düzenlemede, alışverişte, mahkemelerde, siyasette, yönetimde hep onların kararları esas alınır. İşte bu, o insanların tâbi oldukları şeriatlarıdır. Yine bu, Allah Subhanehu ve Teala'nın dininin karşısında kendi başına müstakil bir dindir. Onlar nasıl ki Allah Subhanehu ve Teala'nın rızası olmadan bir 'din' ortaya koymuşlarsa, onlara uyanlar da Allah Subhanehu ve Teala'nın rızası olmadan uymuşlardır. İşte Allah Subhanehu ve Teala'dan gayrısına kulluk nasıl şirkse, bu da öyle şirktir."

Ey okuyucu!

Yapılan bu iş basit bir şey değil... Ortada Allah Subhanehu ve Teala'nın hâkimiyetini kabul etmeyen ve kendi kanunları ile insanları yöneten, hâkimiyetin ise kayıtsız ve şartsız insanlarda olduğunu açıkça söyleyen bir meclis var. Böylesi

bir meclisin hizmetkârı olan partilere bu noktada itaat ederek oy kullanmak, onların bu görüşlerini savunmaktan ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın hükümlerinin tatbik edilmemesini istemekten başka nedir?

Bir çay bahçesinde loto oynayan bir genci gören yaşlı dede bastonuyla gencin kafasına vurarak:

"Utanmıyor musun sen kumar oynamaya" derken, bastonu aslında o lotoyu kanunları ile serbest yaparak o masaya koyan tâğutların kafasına kaldırıp da:

"Utanmıyor musunuz siz Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yasak dediği bir şeyi serbest etmeye" diyerek vurmamız gerektiğini hiç düşünmedik!

Özet olarak diyebiliriz ki, bugün hâkimiyet noktasında Allah *Subhanehu ve Teala* ile çekişen bu tâğutlara ibadet/itaat anlamına gelen oy kullanmak, aktardığımız âyet, hadis ve nakillere göre şirktir ve bu fiil sahibini müşrik yapmaktadır.

TÂĞUTU RED ET, ALLAH'A İMAN ET

Tüm Peygamberler, insanları sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'ya kulluğa davet etmek ve tâğuta ibadetten sakındırmak için gönderilmişlerdir.

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلاَلَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

"Andolsun ki biz, "Allah'a ibadet edin ve tâğuta ibadetten sakının" diye (emretmeleri için) her ümmete bir Peygamber gön-

derdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkâr edenlerin sonu nasıl olmuştur!"[101]

Kişinin ibadet etmekten kaçınması gereken tâğutlardan birisi de, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kitabı ile hükmetmeyen, bu yetkiyi kendilerinde gören laik parlamenterlerdir. Bir kişinin Müslüman olduğunu söyleyerek, aynı zamanda kanunlarını belirleyen farklı bir (sahte) ilâha da itaati söz konusu olamaz.

Müslüman kişi, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratıcılığına inanmakla birlikte, O'nun yarattıkları üzerinde tek söz sahibi olduğunu da kabul eden ve O'nun kanunlarından başka hiçbir nizama boyun eğmeyen kişidir. Müslüman olduğunu söyleyen fakat Kur'ân nizamı dışındaki farklı sistemlere boyun eğerek onlara itaat eden kişinin Müslümanlık iddiası boştur.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاء شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَن بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Yoksa Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara meşru kılacak (izin verecek) ortakları mı vardır? Eğer o fasıl kelimesi (azabın ertelenmesine dair olan söz) olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Doğrusu zalimlere can yakıcı azap vardır."[102]

Bu ayet, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâtinin dışında kalan herhangi bir şeriâte/yönetime itaat edenlerin Müslüman olamayacaklarını ifade eden en açık ayetlerden birisidir. Allah *Subhanehu ve Teala*; Kendi şeriatinde insanlar için

---

[101] Nahl Suresi: 36
[102] Şura Suresi: 21

izin vermediği şeylere izin veren, yasakladığı şeyleri serbest yapan kişilere olan itaati, Kendisine ortak edinme manasına geldiğini beyan etmektedir. En başından beri anlattığımız gibi günümüz sistemi de, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın izin vermediği şeyleri insanlara izin veriyor, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın izin verdiği şeyleri ise insanlara yasaklıyor. Böyle bir nizama, böyle bir sisteme itaat etmek ise Allah *Subhanehu ve Teala*'ya hâkimiyet noktasında ortak edinmekten başka bir şey değildir.

Ayrıca, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın şeriâti dışında kalan diğer tüm beşeri sistemler cahiliye sistemleridir. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın nizamı dururken onu esas almayarak, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yol göstericiliğini kabullenmeyerek icad edilen tüm kanunlar; cahiliye kokan, hiçbir soruna çözüm olamayan, menfaat ve çıkar amaçlı oluşturulan, karanlıklara mahkûm olan kanunlardır. Oysa insanı yaratan ve yarattığı kulları için en uygun hükümleri belirleyebilecek olan ancak Allah *Subhanehu ve Teala*'dır.

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

"Yoksa onlar cahiliye idaresini mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, hükümranlığı Allah'tan daha güzel kim vardır?"[103]

Bu zamana kadar Müslümanlığı sadece laftan ibaret sandık. Allah *Subhanehu ve Teala*'nın yaratıcılığına inandık fakat yöneticiliğini kabul etmedik. Rabbimizin şeriâti dururken O'nun dışındakilerin kanunlarına boyun eğdik. Binlerce defa "Lâ ilâhe illâllah" dedik, fakat bu kelimeyi bizden istendiği şekli ile bir kez olsun söylemedik. Bu kelimenin

---

[103] Maide Suresi: 50

bizden istediği şeylerden birisi de; Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka kanun koyucunun asla olamayacağı, kulları üzerinde tek söz sahibi olanın yalnızca Allah *Subhanehu ve Teala* olduğudur. Bu kelimeyi söyleyen kişi, hâkimiyeti sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'da gördüğünü ve bu vasfı kendi üzerine alan tüm tâğutları tekfir ederek, onları Allah *Subhanehu ve Teala*'ya ortak tutmadığını ifade eden kişidir. Evet, bu kelimeyi söylemek kişiyi cennete sokacaktır. Fakat bu, kelime gereğince yaşayıp, hiçbir şeyi Allah *Subhanehu ve Teala*'ya denk tutmayan kişi için mümkün olacaktır.

"Muâz b. Cebel der ki; Resulullah Sallallahu aleyhi ve sellem'in bineğinin terkine binmişken bana; **"Ey Muâz! Allah'ın kulları üzerindeki hakkı nedir biliyor musun?"** *diye sordu. Ben: Allah ve Resulü daha iyi bilir deyince, Resulullah;* **"O'na ibadet etmeniz ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmamanızdır"** *buyurdu. Sonra bana;* **"Bunu yapmaları halinde, kulların Allah üzerindeki hakkı nedir biliyor musun?"** *diye sordu. Ben: Allah ve Resulü daha iyi bilir dediğimde, bana;*

"Hakları, onları cezalandırmaması (cehenneme sokmaması)' buyurdu." [104]

Hadiste de görüldüğü gibi Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kulları üzerindeki hakkı; O'na hiçbir şeyi ortak koşmamaları, ilâhlık makamını O'ndan başkasına da vermemeleridir. Ancak bunun sonucunda kişi cennete girebilecek ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın azabından bu şekilde kurtulmuş olacaktır. Bu da dediğimiz gibi, tâğutu tekfir etmek ve kulluk göstergesi olan itaat eylemini yalnızca âlemlerin Rabbi olan

---

[104] Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1/71.

Allah *Subhanehu ve Teala*'ya sunmakla mümkündür. Çünkü Allah *Subhanehu ve Teala* nezdinde Müslüman; tâğutu tekfir eden, hâkimiyette O'na hiç kimseyi denk tutmayan ve O'ndan başkasına ibadet etmeyen kişidir.

لاَ إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىَ لاَ انفِصَامَ لَهَا وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O hâlde, kim tâğûtu tekfir edip Allah'a inanırsa, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." [105]

Allah *Subhanehu ve Teala* Kur'an-ı Kerim'de bizlere, tağutlara ve onlara itaat eden kişilere karşı takınmamız gereken tavrı, bu kişilere karşı göstermemiz gereken tutumu çok güzel bir şekilde tasvir eden bir ayeti ile açıklamıştır. Bu ayet, kıyamete kadar Allah *Subhanehu ve Teala*'ya iman etmek isteyen tüm insanlığa, tağutlara ve onlara itaat edenlere karşı yapılması gerekenleri açıklayan en güzel ayetlerden bir tanesidir.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاء مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ

"İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır."

Allah *Subhanehu ve Teala*, İbrahim *Aleyhis selam* ile onun getirdiği mesaja inanıp iman ederek Peygamberlerinin tarafında olan kişilerde, bizler için güzel bir örnek olduğunu bildirmektedir. Peki, onlar ne yapmışlardı ki, Allah *Subhanehu*

---

[105] Bakara Suresi: 256

ve Teala onların bu yaptıklarını en güzel örnek olarak bildirmiş ve Kendi kitabında bu olaya ayet olarak yer vererek, kıyamete kadar tüm insanlığın bu ayeti okumalarını uygun görmüştür?

"Onlar kavimlerine demişlerdi ki: Biz sizden ve Allah'ı bırakıp ibadet ettiklerinizden uzağız. Sizi tekfir ediyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve öfke belirmiştir."[106]

"Biz sizden ve sizin Allah'ı bırakıp ibadet ettiklerinizden uzağız." İşte bu net tavır, şekli nasıl olursa olsun Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet eylemi sunan kişilere ve kendisini ilâhlık makamında gören tağutlara gösterilmesi gereken en güzel tavırdır. Ayette bahsi geçen bu mü'min insanlar, önce Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet eden, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın sistemi dışında ki farklı sistemlere boyun eğen kişileri tekfir ettiklerini ve bu şekilde onlardan uzaklaştıklarını beyan etmişlerdir. Ve sonra tağutlara, sahte ilah konumunda ki kişilere yönelerek aynı sözler ile onlara da hitap etmişlerdir.

Bu mü'min kişiler, Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet eden kişilere ve kendilerine itaat noktasında ibadet ettiren tağutlara kâfir olduklarını söyleyerek, Allah *Subhanehu ve Teala* için dostluğun ve yine O'nun için düşmanlığın nasıl olması gerektiğini net bir şekilde sergilemişlerdir. Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başkasına ibadet eden ve kendisine ibadete davet eden kişiler ile aralarındaki öfkenin ve düşmanlığın bitmesini ise, ancak Allah *Subhanehu ve Teala*'dan başka

---

[106] Mümtehine Suresi: 4

ilâh edinmemelerine, ortaksız olarak Allah *Subhanehu ve Teala*'ya inanmaları şartına bağlamışlardır.

İşte bizimde tağutlara itaat eden kişilere ve tağutlara karşı takınmamız gereken tavır budur. Sadece Allah *Subhanehu ve Teala*'nın rızası için bu tavrı takınan, dostluğunu ve düşmanlığını Allah *Subhanehu ve Teala*'nın belirlediği şekilde sergileyen kişiler, mutlaka bunun karşılığını Rableri katında bulacaklardır.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِالَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُوْلَئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ

"Tâğûttan, ona ibadet etmekten kaçınan ve içtenlikle Allah'a yönelenler için müjde vardır. O halde kullarımı müjdele, ki onlar; sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir."[107]

Allah *Subhanehu ve Teala* katından Peygamberinin dili ile müjdelenen ve temiz akıl sahibi olan insanlar; tağutun bir çeşidi olan, Allah *Subhanehu ve Teala*'nın kanunları dışında ki farklı yasalar ile insanlara hükmeden günümüz parlamenterlerini ve onların kanunlarını inkâr eden, onlara itaatten kaçınan ve içtenlik ile Allah *Subhanehu ve Teala*'ya yönelerek O'nun âyetleri ile yol bulan kişilerdir. Cennet ile müjdelenen bu kişiler; Rablerine hiçbir şeyi ortak koşmayan, itaati yalnızca O'na yapan ve Allah *Subhanehu ve Teala*'nın sözünü işittiklerinde hiçbir mazeret beyan etmeden ona uyan kişilerdir.

---

[107] Zumer Suresi: 17, 18

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kur'an'a) ve Resûlüne (sünnete) davet edildiklerinde, Mü'minlerin söyleyeceği söz ancak; "işittik ve iman ettik" demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir."[108]

Kurtuluşa erenlerden olabilmemiz için Kur'an ve Sünnet içerisinde geçen hükümlere hiçbir itirazda bulunmadan, hiçbir mazeret beyan etmeden, "ama" demeden itaat etmemiz gerekmektedir.

Yaşadığımız sürece hiçbir şey için geç kalmış sayılmayız. Önemli olan en güzel sözü, Kur'an-ı dinleyip Rabbimizin buyruklarına uymamızdır. Ancak böyle olursa müjdelenen insanlardan olabilmeyi umabiliriz...

[108] Nur Suresi: 51

SON SÖZ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

"De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz ben, yerin ve göklerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın hepinize gönderdiği Peygamberiyim. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, diriltir ve öldürür. O hâlde, Allah'a ve O'nun sözlerine inanan Resûlüne, o ümmî Peygambere iman edin ve ona uyun ki doğru yolu bulasınız."

Araf Suresi: 158

الْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

Not

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

Not

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Not

.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Not

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Not

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Not

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....